

BRĪVĀ LATVIJA

ISSN 0934-6759

APVIENOTĀ **LONDONAS AVIZE** UN **LATVIJA**

2020. gada 25. – 31. augusts

Nr. 32 (1642)

Lasiet tīmeklī
www.brivalatvija.lv

Rīgas pilī sumina Valsts augstākā apbalvojuma saņēmējus

Valsts prezidents Egils Levits un Ordeņu kapituls 2020. gada 23. aprīlī nolēma par īpašiem nopelniem Latvijas neatkarības atjaunošanas periodā, sekmējot Latvijas Tautas frontes uzvaru 1990. gada 18. marta Augstākās Padomes vēlēšanās un Augstākās Padomes balsojumu 1990. gada 4. maijā par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu, kā arī par īpašiem nopelniem Latvijas Trešās Atmodas notikumu dokumentēšanā apbalvot ar Triju Zvaigžņu ordeni un iecelt par **Triju Zvaigžņu ordeņa komandieriem** mūsu tautiešus – bijušo Latvijas Tautas frontes Informācijas centra un Augstākās Padomes Preses centra darbinieci, juridisko ekspertu **Inesi Birznieci**; bijušo Latvijas Tautas frontes Informācijas centra vadītājas vietnieku un Augstākās Padomes Preses centra vadītājas vietnieku, žurnālistu **Paulu Aleksandru Raudsepu**; bijušo Latvijas Tautas frontes Informācijas centra darbinieku, žurnālistu, mūsu pastāvīgo politisko komentētāju **Kārlī Streipu**, kā arī bijušo Latvijas Tautas frontes Vēlēšanu centra darbinieku, tiesību zinātni ekspertu un Publisko tiesību institūta direktoru **Arvidu Dravnieku**.

Par Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieci iecelta bijusī Latvijas Tautas



Latvijas Valsts prezidents Egils Levits kopā ar mūsu izcilajiem tautiešiem (no kreisās) Māru Šimani, Kārlis Streipu, Inesi Birznieci un Paulu Raudsepu // Foto: Ilmārs Znotiņš

frontes Informācijas centra darbiniece, stratēģiskās plānošanas speciāliste **Māra Šimane**.

Kārlis Streips šo savas dzīves nozīmīgo dienu atceras:

“Ceremonija bija ļoti skaista. Sākām ar valsts himnas dziedāšanu, un šoreiz, atšķirībā no citām reizēm, kamola kaklā nebija. Sekoja brīnišķīgā dziedātāja Daimanta Kalniņa dziesma, kuŗu pavadīja klavieres, kontrabass un bungas. Tālāk klātesošos uzrunāja Valsts prezidents: “Šai datumā pirms 29 gadiem mūsu valsts pilnā apjomā atjaunoja savu ne-

atkarību. 4. maijā tautas vairākuma vārdā pieņemtā Neatkarības deklarācija uzsāka neatkarības atgūšanas ceļu uz valstiskās nepārtrauktības pamata. Bet 21. augustā Latvijas valsts konstitucionālā identitāte tika pilnībā atjaunota tiesiskajā un sociālajā realitātē. Mūsu valsts atgriezās starptautiskajā kopienā, un mēs varējām sākt Latvijas atjaunošanas darbu.”

Un tad pasākuma vadītājs, jaunā Rīgas teātra aktieris Kaspars Znotiņš, man par lielu pārsteigumu un prieku, nolasīja frag-

mentu no manām atmiņām:

“Tautas fronti atceros ar vislielāko pateicību. Ar vislielāko bijību uztvēru frontes ļaudis. Piedalījos frontes valdes sēdēs. Man katru mēnesi trešajā stāvā samaksāja par padarīto, un es pataisno devos uz pirmo stāvu un naidu ziedoju fronteī atpakaļ. Teicu, varbūt var vienkārši nemaksāt. Nē, kārtībai jābūt! Paldies Latvijas Tautas fronteī! Bez tās diez vai tauta būtu bijusi spējīga panākt valsts neatkarību, un ar tās palīdzību kļuvu nūdien par lepnu un patriotisku latvieti. (..) Un tajā dienā, kad Augstākā padome pieņēma neatkarības deklarāciju, mans uzdevums bija tulkot notiekošo lielam pulkam ārvalstu žurnālistu. Kad sākās balsošana, jo tuvāk tika vajadzīgajam skaitam, jo ciešāk es ieskatījos grīdsegā, jo zināju – ja ar kādu saskatīšos, tad būs jāraud. Pēc balsojuma iegājām plenārsēdes zālē, kur visi dziedāja “Dievs, svētī Latviju!” Izņemot mani. Es biju raudošs nelaiimes čuņiņa, tik aizkustinošs tas brīdis bija. Šodien esmu vēl lepnāks un patriotiskāks latvietis nekā biju Tautas frontes laikā.”

No visas sirds sveicam mūsu cienījamos tautiešus! Lai spēks un spars turpinot strādāt Latvijai!

Brīvības ceļš Baltkrievijai



Valsts prezidents kopā ar Romualdu Ražuku un Sarmīti Ēlerti Brīvības ķēdē // Foto: Ilmārs Znotiņš

Cilvēku ķēdē, kas 23. augustā bija izveidota Rīgā Baltkrievijas atbalstam, sapulcējušies apmēram 400 cilvēki. Pasākumu apmeklēja arī Valsts prezidents Egils Levits (*attēlā*). Viņš teica: “Es pats pirms 31 gada piedalījos *Baltijas ceļā*, un mēs toreiz ļoti apzinājāmies un sapratām, ko nozīmēja atbalsts ārpus Latvijas mūsu neatkarības un demokrati-

jas kustībai. Es domāju, ka tas ir mūsu pienākums kā pilsoniskai un brīvai sabiedrībai atbalstīt arī Baltkrievijas tautas prasības pēc neatkarīgas, brīvas un demokrātiskas Baltkrievijas. Mūsu kustība tolaik uzvarēja, un mēs ceram, ka arī Baltkrievijas demokrātiskā kustība sasniegs savus mērķus.”

Cilvēku ķēdē piedalījās dažāda



Atbalsta akcija Piedrujā // Foto: Dzintra Geka

vecuma cilvēki, kā arī vairāki politiķi. Atbalsta ķēdes dalībniekiem rokās ir baltisarkanbaltais Baltkrievijas karogs, kā arī Latvijas, Lietuvas un Igaunijas karogi. Ķēdes noslēgumā pie Latvijas Tautas Frontes muzeja cilvēkiem rokās ir liels Baltkrievijas karogs, kuŗš stiepjas visas Vecpilsētas ielas garumā. Uz akciju bija ieradusies dažāda gadagājuma cilvēki gan jauni, gan veci, ar

bērniem un bez bērniem. Valdija patriotisks noskaņojums, daudziem rokās ir Baltijas valstu un arī Baltkrievijas opozīcijas karogi. Cilvēki bija tērpušies balti sarkanās drēbēs, un jaunieši baltos tērpos bija izveidojuši karogu goda sardzi pie Brīvības piemiņekļa. Atbalsta akcija tika sarīkota arī Krāslavas novada Piedrujā.

(Vairāk lasiet 5. un 6. lpp.)

Numura
intervijā –
**Mārtiņš
Andersons,
PBLA un ALA
vicepriekšsēdis**

2. lpp.

21. un 23.
augusts
Latvijas
vēsturē

5. lpp.

Degpunktā –
Baltkrievija

6. lpp.

Kā top
Covid-19
vakcīna
Latvijā?

7. – 8. lpp.

Trimdas
rokmūzika

10. lpp.

Īrijas latvieši,
nāciet pulkā!

11. lpp.



9 770934 67501 8

32

„Rīgā es uzlādēju savas garīgās baterijas”

PBLA un ALAs valdes priekšsēža vietnieks Mārtiņš Andersons intervijā Ligitai Kovtunai

Tevis ir daudz atbildīgu sabiedrisko pienākumu ārzemju latviešu organizācijās – PBLA un ALAs vicepriekšsēdis, Ziemeļkalifornijas Latviešu apvienības priekšsēdis un vēl Latvijas Universitātes fonda valdes loceklis. Tātad tici šo organizāciju nepieciešamībai un nākotnei, ja tajās ieguldi tik daudz sava laika?

Protams! It visām latviešu organizācijām, ne tikai tevis iepriekš nosauktajām, bet arī Austrālijas un Jaunzēlandes, Kanadas, Eiropas u. c., ir milzīga loma tautiešu dzīvē ārpus Latvijas. Un tā kļūst vēl jo lielāka, ņemot vērā to, ka Latvijas pavalstnieku skaits ārzemēs ir sasniedzis 370 tūkstošus. Vēsturiskā loma – saglabāt un attīstīt latviskumu ārpus dzimtenes un iestāties par Latvijas neatkarību, izmantojot visas iespējas – atbalstu, protesta akcijas, tautas diplomātiju utt. – ir paveikta godam. Latvieši pasaulē ir citīgi darbojušies, gan aizstāvot Latvijas brīvvalsti ideju, gan palīdzot īstenot iestāšanos NATO, ANO, Eiropas Savienībā. Un nu darbs turpinās, aizstāvot un attīstot demokrātijas principus, stiprinot drošības jomu un, protams, turpinot vēsturisko, kultūras un izglītības misiju. Šābrīža apstākļos ir vajadzīgas organizācijas, kas ir sadarības partneri starp valdību un mītnes zemju tautiešiem, organizācijas, kas uzklāst un vienotu pasaulē izkaisītos latviešus. Un otrādi – lai palīdzētu Latvijas valdībai īstenot to politiku, kas saistās ar diasporu.

Kas attiecas uz Latvijas Universitātes fondu, izjūtu savu lomu tajā kā senču tradīciju turpinātājs, jo vairāki manas dzimtas pārstāvji ir bijuši ne vien LU absolventi, bet arī aktīvi atbalstītāji.

Tavos senos ir arī Latvijas Valsts prezidents (1927 – 1930) Gustavs Zemgals, vīrs, kas pasludināja Latvijas valsti 1918. gada 18. novembrī. Kad un kā tu, Amerikā dzimis bērns, par to uzzināji?

Grūti pateikt, kad, – es ar šo faktu īstenībā uzaugu. Mūsu mājā pie sienas bija vēsturiskais valsts dibināšanas foto, ik gadu, svinot 18. novembri, tika pieminēta Gustava Zemgala loma, arī priekšdarbs, kas tika veikti, lai šis nozīmīgais brīdis pienāktu. Jāteic gan, ka ģimenes lokā viņš tika dēvēts par Dadiņu. Kad biju vēl mazs, man stāstīja, ka abi esam pastariši savās ģimenēs... Gustavs Zemgals ir manas mātes vectēvs, un mamma viņu vēl pieredzēja. Kad viņa piedzima, 1936. gadā, vectēvs savai pirmajai mazmeitiņai uzdāvināja latviešu tautastērpu mazas meitenītes izmērā, kas joprojām glabājas mūsu ģimenes arhīvos. Dāvanā bija vēl arī kaut kas gluži praktisks – Kuzņecova porcelāna servīze, no kuŗas daži elementi vēl ir saglabājušies. Bēgļu gaitās tās kāda daļa tika paņemta līdzī, daļa glabājas pie radiem Latvijā.

Nu, bet 50 gadus, protams, šis tas saplisis...

Tu runā skaistā, pareizā latviešu valodā – droši vien tas ir vecmāmiņas nopelns?

Paldies! Pats gan tā nejūtos, raugu „slēpt” galotnes, jo baidos kaut ko aplam pateikt. Varbūt tāpēc man ir sacījuši, ka es runāju ventīņu izloksnē. Ģimenes valoda, bez šaubām, bija latviešu, mājās valdīja latviešu pasaule, bet aiz durvīm, saprotams, bija Amerika. Esmu ļoti pateicīgs vecmāmiņai, ka viņa iesaistījās mūsu, visu trīs brāļu audzināšanā. Kas attiecas uz mani un brāļiem Pēteri un Filipu, notika tāda savdabīga sacensība mūsu starpā. Protī, tā kā mani vecāki runāja vairākās valodās, tēvs četrās, mamma – sešās, brāļi valodas treniņa nolūkā ar vecākiem sarunājās franciski. Es to nevarēju paciest, jo man, jaunākajam brālim, likās, ka viņi apspriež kaut ko ļoti svarīgu, kā Ziemsvētku dāvanas, piemēram. Tad arī pieņēmu lēmumu iemācīties vācu valodu, ko brāļi nezināja, lai ar tēti un mammu varētu runāt vāciski. Un iemācījos arī!

Jāteic gan, mana latviskā izglītība beidzās 12 – 13 gadu vecumā, neesmu gājis Gaŗezera Vasaras vidusskolā, vien „Meŗotnē” pie Sietlas, un, protams, Losandŗelosas latvieŗu skoliņā.

Vecāki mani ātri vien sāka sūtīt prestiŗā Amerikas ģimnazijā, līdzīgā kā Rĩgas Valsts 1. ģimnazija, un mācĩbas tur bija ļoti intensĩvas. Taŗu tagad mēģĩnu izkopt savu latvieŗu valodu, lasu *Laiku* un citus preses izdevumus un cenŗos analizēt teikumus, apģūt jaunus vārdus. Un uzskatu, ka galvenais ir runāt, uz ko mudĩnu arī mūŗesjos jaunieŗus, – labāk runāt sākumā kļūdaini, nevis turēt muti ciet.

Kas ir tavs „maĩzes darbs”, par ko esi izmācĩjies?

Palĩdzu plānot tirdzniecĩbas stratēģiju lielām kompanijām. Latvijā, arī Baltijā, tās nozĩmi varbūt ir grūti saprast, bet „lielajos” tirģos, īpaŗi Āzijā un Amerikā, ir ļoti svarĩgi stratēģiski izplānot, kā viņi tirģos savas preces vai pakalģojumus. Īpaŗi – kā pareĩzi ģeografiski izplānot stratēģiju jeb izvietojumu, lai sasnieģtu pircēģus, motĩvētu pārdevēģus utt. Tas ietver arī klientu stratēģisko analĩzi, proti, kā viņus „saslaņģot”, motĩvēt, kā tas atbilst firmas kopģgajai stratēģijai.

Tad jau tu esi ĩsts atradums latvieŗu organizācijām, kam ŗobrĩd arī ļoti nopietni jādoma par tādām katēģorijām kā ilģtspēja, tālredzĩga domāŗana un rĩcība. Vai ŗai ziņā tev palĩdz Diasporas likums?

Pirmām kārtām – ar vai bez Diasporas likuma latvieŗu organizācijās pasaulē turpinās savu darbĩbu, turklāt visās mūŗu sarunas sākumā minētajās jomās – demokrātijas un droŗības stiprināŗanas, izģlĩtĩbas un kultūras laukā. Vai tam bija nepiecieŗams īpaŗš likums? Jā un nē! Bet ŗis likums apvieno



Mārtiņš Andersons pie Gustava Zemgala portreta Rĩgas pilĩ

Latvijas resursus – ministrijas, iestādes u. c., kas lĩdz ŗim bija strādājuŗas katra „savā tornĩ”. Diasporas likums lĩcis tām sastrādāties, kā tagad mēdz teikt, horizontāli. Ar Ārlietu ministrijas palĩdzĩbu savĩlkti kopā ŗie izklĩdētie spēki, kas nu precĩzi darbosies vienam mēŗķĩm. Formāli – Diasporas likums „ieciŗta akmeņĩ” to, ka Latvijas valdība atzĩst – diaspora (jā, man arī ŗis vārds nepatĩk, bet ko darĩt!) ir nozĩmĩga tautas daļa, un par ārzemēs dzĩvojoŗajiem latvieŗiem ir jārūpēģas tieŗi tāpat, kā par visiem pavalstniekiem. Tagad tam ir likuma spēks, un tagad tiek detālizēti izstrādāts, kā ŗi valsts atbĩdība izpaudĩsies konkrēti katrā jomā – izģlĩtĩbas, kultūras, likumdoŗanas u. c. Jācer vien, ka tas „neapauģs” ar apģrūtĩnoŗu birokrātiju. Kā PBLA un ALAs vadĩbas pārstāvim man ir svarĩgi, lai ŗis likums ir saprotams, tostarp uzrakstĩts saprotamā valodā. Jo mums tas ir jāstāsta, jāskaidro tautieŗiem ārzemēs.

Ārlietu ministrijas paspārnē darboģas Diasporas Konsultātivā padome. Kas aizvadĩtā gada laikā ir padarĩts, kas nepaspēts padarĩt, ko no ŗis padomes darboŗanas sagaidĩ?

Sagaidu vairāķ izmaiņu paŗā Diasporas likuma iedzĩvināŗanas procesā, un – tas nav pārmetums! – process ir pārliķu sareŗģĩts. Jā, ir jādod katrai ministrijai un iestādei iespēja izteikties, bet, pie viena galda sēģot pussĩmt cilvķiem, ir grūti pieņemt un formulēt lēmumus. Būdamģ biznesa cilvķs, uzskatu, ka ŗis darbs ir jāpadara kompaktāķs, strādāģot darba grupās, kodolĩģakāķs

grupās, lai sēdes raitāķ ritētu uz priekŗu. Man ŗobrĩd ir baŗas, ka pēķ gada joproģām sēdesĩm ap lielo galdu un joproģām būs grūti pieņemt konkrētus lēmumus.

Kā tas notika, piemēram, ar preses grupu, ko iesāķa vadĩt ŗai jomā pieredzēģusĩ Valda Liepiņa (Austrālija – Latvija – Luksemburģa). Proti, viņa bija ievēlēta uz vienu gadu, tad rotācijās kārtā tika izbalsota, lai gan nule bija „uzņēmusĩ apģriezĩenus”. Turklāt – nomainģjies arī mūŗo Diasporas vēstnieķs, kas bija labi iestrādāģies.

Piekrĩtu! Bet, acĩmredģot, ŗo kārtĩbu rēģulē kāds Nolikums vai Statũti. Es, piemēram, PBLA darboģos vienu gadu un joproģām turpinu izprast lietas, domāt lĩdzi, iedzĩlĩnāties – tas prasa laiku.

Savukārt labu tempu un rezultātus ir panācis PLEIF – Pasaules latvieŗu ekonomĩkas un innovāģiju forums. Kad gaidāms nāķamais?

Jā, tagad galvenais uzdevums ir ŗo tempu un rezultātus saglabāt un turpināt, ņemot vērā īpaŗos apstāķģus. Ir iecerēts PLEIF rĩkot novembri, ap Valstssvētku laiku un, vēl ņemot vērā to, ka 14. – 15. novembri Rĩģā notĩks kārtēģā Droŗības konference. ŗai laikā Latvijā ierodas daudz tautieŗu, tostarp no biznesa aprĩndām. Es leģojos, ka man arī bijusi iespēja darģoties PLEIF Rĩcĩbas komiteģā un bũt par moderatoru, tādēģjādi izģĩtu savu personisko pienesumu ŗim lielĩķajam pasāķumam, kas vienmēŗ rezultēģas ar precĩziem, konkrētiem biznesa kontaktiem un ir ideģām bagāģs.

Bet pārāķ maz par to zĩna...

Droŗi vien vairāķ jāstrādā pie PLEIF publicitātes. Cilvķi domā, ka tas ir tāds specifĩķs biznesa pasāķums, bet tā gluŗi nav – te risĩnām arī jautāģumus par Latvijas tēģu jeb zĩmolu pasaulē, par to, kā populārizēt Latvijas valsti, lai attĩstĩtu tũrĩsmu, investĩcijas. Un te var iesaistĩties ikviens.

ŗogad īpaŗo apstāķģu dēģ nenotĩka arī ALAs 69. kongress Mineapolē, tas plānotģ oktobri. Vai domāģat, kā tas notĩks?

Jāteic gan – privātos sociāģos kontaktus neķas neaizstāŗ. ALAs kongresi vienmēŗ bijusi vieta, kur cilvķi satieķas ļoti daudzveidĩģģ programmās, te tradicionāli notieķ ne vien kongresa sēdes, bet arī izstādes, tirdzĩņŗ, organizāģiju tikŗanāŗ. Par ŗāģada kongresa norisi neķo vairāķ ņememos pateikt.

Kā jũties Latvijā?

Latvijā mēdz teikt – „aizbraucũ uz laukiem uzlādēt baterijas”. Lai gan man arī ļoti patĩk atpũsties laukos, savas „ģarĩģģas baterijas uzlādēģu” Rĩģā. Redzi, esmu uzauzģĩs Amerikā ar stāstĩem ne vien par savu slaveno senci, bet arī par „ideāģo Latviju”. Tagad, te ierodoties, es staĩģāģu pa Rĩģu, kur dzĩvoģusĩ un strādāģusĩ manas dzĩmtas cilvķi – Vaļņũ ielā – Gustava Zemģala notāra kantoris, vēģāķ tas pārcēģas uz Smĩģũ ielu, eģu ģarģam Brĩvĩbas piemineķĩm un atceros, ka viņŗ bija arī viens no tā ideģas autoriem. Gustavs Zemģals bija arī liels mākslas cienĩtāģs un atbalstītāģs, it īpaŗi teāŗģu un dzeģas. Viņa tuvs draugs bija Rainis. Būdamģ valdes priekŗsēdis, iemũrēģa pirmo ķieģģli Jaunā teāŗģa ēķā, Rĩģā, Lāķplēŗa ielā, turpat blakus namam, kur atrodas PBLA biroģs, darboģas tā valdē. K. Barona un Elizabetes ielu stũri ir nams, kuŗā viņŗ ar ģĩmeni dzĩvoģa 20 gadus, tagad tur atrodas K. Barona mũģejs. Mũģikas akadēmijā studēģa mana vecmāmiņa, Gustava meita Anna Ūdre. Mans vectēvs Aleksandrs bija tiesnesis Bāriņtiesā, kas atradģas iepriekŗ tagadģģjam Melngāģģju namam. Starģ citu, Aleksandrs Ūdris darboģas arī „Mazās Latvijas” – Eslĩģenas administrāģijā, vēģāķ, dzĩvoģot Vaŗĩģģtonā D. C., bija viens no ALAs dibināģģjiem... Es esmu „ģĩmenes vēsturnieķs”, man patĩk pēģĩt, turklāt, uzaģģģot ASV, kas ir imigrantu valsts, jũtos pavisam īpaŗi, jo es zĩnu, ka manas saknes ir Latvijā un es tās varu izzĩnāt 300 gadus senā pagātnē. Ar to es ļoti leģojos.

ŗi publikāģija sagatavota ar Mediju atbalsta fonda fināncĩģu atbalstu no Latvijas valsts budģeta lĩdzekļiem. Par publikāģijas saturu atbĩld biedrība „Laĩķs-BL”

MAF
Mediju atbalsta fonds

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

PBLA piedalās atbalsta akcijā Baltkrievijai

Lai pautu atbalstu Baltkrievijas tautas brīvības centieniem un solidarizētos ar cilvēkiem, kas 23. augustā pieminēja Baltijas ceļa 31. gadadienu, arī PBLA pārstāvji piedalījās akcijā, ko Rīgā rīkoja Latvijas Tautas frontes muzeja pārstāvji un citi sabiedriski aktīvi ļaudis. Akcijā piedalījās arī bijušie Tautas frontes vadītāji Romualds Ražuks, Sarmīte Ēlerte un Sandra Kalniete, kā arī vairāki politiķi, tai skaitā ministrs Juris Pūce, Saeimas deputāti Ojārs Kalniņš, Vita Anda Tērauda, Daniels Pavļuts un citi. Bija pamanāmi arī Rīgas mēra amata tikotāji Mārtiņš Staķis un Oļegs Burovs. Uz akciju bija ieradušies dažāda gaumējuma cilvēki – gan jauni, gan veci, ar bērniem un bez bērniem. Valdīja patriotisks noskaņojums, daudziem rokās ir Baltijas valstu un arī Baltkrievijas opozīcijas karogi. Cilvēki bija tērpušies balti sarkanās drēbēs, un jaunieši baltos tērpos bija izveidojuši karogu goda sardzi pie Brīvības pieminekļa.

PBLA jau aizvadītajā nedēļā publicēja paziņojumu, kurā nosodīja Baltkrievijas režīma vardarbīgo protestu apspiešanu, kā arī nosūtīja vēstuli Baltkrievijas vēstniekam Rīgā, protestējot pret policijas vardarbību Minskā un citās Baltkrievijas pilsētās. PBLA arī aicināja Latvijas valdību stingrāk nostāties pret Lukašenko režīmu starptautiskajā vidē.

“PBLA aicina Latvijas valsti noteikt atbalstīt demokrātisko opozīciju Baltkrievijā, morāli un, iespēju robežās, materiāli, kā arī aicināt mūsu sabiedrotās valstis darīt to pašu. Uzskatām, ka Latvijai jābūt drosmīgai un nelokāmai demokrātisko principu pautājam un aizstāvētajai starptautiskajā vidē, jo tikai tā mēs nostāsimies “vēstures pareizajā pusē” un iegūsim cieņu un pateicību Baltkrievijas tautas acīs. Mēs ticam, ka Lukašenko režīms Baltkrievijā drīz būs vēsturē, līdzīgi kā Janukoviča režīms Ukrainā, un Latvija varēs veidot nākotnes ekonomiskās un politiskās attiecības ar demokrātisku un draudzīgu kaimiņvalsti,” teikts PBLA 14. augusta vēstulē premjērministram Krišjānim Kariņam un ārlietu ministram Edgaram Rinkēvičam.

21. augustā Valsts prezidents Egils Levits piedalījās

nevalsts organizācijas “Klubs “Māja” – jaunatne vienotai Eiropai” organizētajā diskusijā – pirmajā paaudžu sarunā “Latvijas cilvēkkapitāls – jaunietis”. Atklājot diskusiju, Valsts prezidents uzsvēra: “Šai diskusijai ir ļoti labs uzstādījums – paaudžu dialogs kopējai sabiedrībai. Runājot detalizētāk par jauniešu iekļaušanos sabiedrības diskursā, es domāju, ka tas ir ļoti svarīgi, ka jaunieši piedalās sabiedrības publiskās domas veidošanā, bet šajā procesā tikpat aktīvi jāiesaistās jebkurai citai pa-

audzei. Jauniešiem nav jābūt īpašām priekšrocībām, salīdzinot ar citām paaudzēm, piemēram, senioriem. Visām grupām jāiekļaujas līdzvērtīgi. Tomēr jauniešu redzējums par pasauli un nojauta par nākotni ir citādāka nekā citu paaudžu pārstāvjiem, jo jaunieši ir tā sabiedrības daļa, kas vēl veidojas.”

Valsts prezidents Egils Levits 20. augustā pa tālruni sazinājās ar Vācijas prezidentu Franku Valteru Šteinmeieru (*Frank-Walter Steinmeier*), apspriežot situāciju Baltkrievijā.



Franks Valters Šteinmeijers

Abas puses puda gandarījumu par ārkārtas Eiropadomē pieņemtajiem lēmumiem – par individuālu sankciju piemērošanu tām amatpersonām, kuŗas vērusa represijas pret iedzīvotājiem un grozījušas vēlēšanu rezultātus, par aicinājumu izbeigt vardarbību pret opozīciju, atbrīvot cietumā ieslodzītos protestantus, rīkot atkārtotas, godīgas vēlēšanas ar līdzvērtīgu iespēju visiem kandidātiem piedalīties vēlēšanu procesā, kā arī pieaicināt vēlēšanu novērotājus. E. Levits un F. V. Šteinmeiers vienojās detalizētāk apspriesties klātienē sarunā vēlāk Berlīnē.

25. augustā, Valsts prezidents Egils Levits, turpinot Latvijas kultūrvēsturisko zemju apmeklējumu un diskusiju ciklu par identitātes jautājumiem pirms likuma iniciatīvas iesniegšanas Saeimā, viesojās Piebalgā. Ar kultūrvēsturiskā novada Piebalgas apmeklējumu E. Levits turpināja diskusiju ciklu par Latvijas kultūrvēsturiskajām zemēm pirms rudenī gaidāmās Valsts prezidenta likuma iniciatīvas iesniegšanas Saeimā, tādēļ Vecpiebalgas Kultūras namā Valsts prezidentam bija paredzēta diskusija par piebaldzēnu identitāti un attīstību.

Vecpiebalgā Valsts prezidents tikās arī ar Piebalgas porcelāna fabrikas, *Gardenia Eco* sveču ražotnes un bišu kosmētikas ražotnes SIA *ApiMI* īpašniekiem un apskatīja Vecpiebalgas muižas parka teritoriju. Savukārt Jaunpiebalgā E. Levits viesojās Emīla Dārziņa un Jāņa Sudrābkalna memoriālajā muzejā “Jāņaskola”, apskatīja Jaunpiebalgas Mūzikas un mākslas skolu un Jaunpiebalgas lietišķās un tēlotājas mākslas studiju “Piebaldzēni”, kā arī tikās ar zemnieku saimniecības *Mazvieķi* īpašnieku.

Latviju apmeklēja Saūda Arabijas ārlietu ministrs

Latviju 20. augustā pirmo reizi apmeklēja Saūda Arabijas ārlietu ministrs, princis Faisals Binfarhāns Ālsaūds.



Saūda Arabijas ārlietu ministrs vizītē pie Valsts prezidenta Egila Levita

Vizītes laikā austais viesis tikās ar Valsts prezidentu Egilu Levitu, Ministru prezidentu Krišjāni Kariņu, ārlietu ministru Edgaru Rinkēviču. Kā liecina aģentūras LETA arhīvs, Rinkēvičs tikās ar princi pagājušajā gadā, kad ārlietu ministrs devās vizītē uz Saūda Arabiju. Vizītes laikā Rinkēvičs ar ārlietu ministru pārrunāja Latvijas un Saūda Arabijas divpusējo attiecību un Tuvo Austrumu un Afrikas raga reģiona aktualitātes.

Tiekoties ar Egilu Levitu viņa Jūrmalas rezidencē, Faisals Binfarhāns Ālsaūds sacīja, ka “Latvija ir ļoti skaista zeme, un man ir patīams gandarījums par to, ka par spīti sarežģītajam pandēmijas laikam man ir iespēja būt Latvijā un paplašināt sadarbību starp mūsu valstīm”. Tikšanās laikā abas puses apspriedās par situāciju Tuvajos Austrumos un Saūda Arabijas redzējumu uz stabilitātes garantēšanu reģionā. Tāpat Viņa Augstība princis Faisals bin Farhāns Āl Saūds informēja par sava reģiona valstu cīņu ar vīrusu.

23. augusts – Staļinisma un nacisma upuru atceres diena

Pirms deviņiem gadiem Eiropas Parlamentā tika oficiāli pieņemta un izsludināta deklarācija „Par 23. augusta pasludināšanu par Eiropas staļinisma un nacisma upuru atceres dienu”, aicinot arī nacionālos parlamentus pasludināt 23. augustu, dienu, kad tika noslēgts Molotova-Ribentropa pakts, par staļinisma un nacisma noziegumu upuru piemiņas dienu.



Baltijas ceļš // Foto no Pēterļa Šķiņķa personīgā archīva

Šādas piemiņas dienas mērķis ir paturēt atmiņā masu deportāciju un iznīcināšanas upurus, lai tādējādi nepieļautu staļinisma un nacisma noziegumu atkārtotānos iespējamību, vienlaikus nostiprinot demokrātiju, mieru un stabilitāti kontinentā. Latvija ir viena no Eiropas valstīm, kas noslēgta Molotova-Ribentropa pakta un tā slepenā protokola

rezultātā ir cietusi visvairāk, tāpēc Saeima, sekojot Eiropas Parlamenta aicinājumam, nepilnu gadu pēc deklarācijas pieņemšanas, 2009. gada 16. jūlijā, atbalstīja grozījumus likumā “Par svētku, atceres un atzīmējamām dienām” un noteica 23. augustu par Staļinisma un nacisma upuru atceres dienu. (Pēc *latviesi.com*).

Brīvības laukumā, Rīgā, atklāta lielformāta fotografiju izstāde,

kas veltīta deklarācijas “Par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu” trīsdesmitgadiem. Izstādē apskatāmas Latvijas Nacionālā arhīva, kā arī Lietuvas un Igaunijas nacionālo arhīvu dokumentārās liecības, kurās atspoguļoti 1990. gada 4. maija un Atmodas laika notikumi.



No kreisās: Selga Laizāne, Velta Čebotarenoka, Gunārs Janaitis, Ināra Mūrniece, Māra Sprūdzā, Nauris Puntulis, Aivars Endziņš // Foto: Reinis Oliņš, Kultūras ministrijas Latvijas valsts simtgades birojs.

Kultūras ministrs Nauris Puntulis izstādes atklāšanā uzsvēra: “Pirms simts gadiem Latvija tika atbrīvota un sāka apgūt parlamentārisma pieredzi, pirms 30 gadiem notika vēsturisks balsojums par neatkarības deklarāciju – radio tiešraidē, klātienē pie Augstākās Padomes ēkas vai krastmalā teju ikviens Latvijas iedzīvotājs sekoja deklarācijas pieņemšanas procesam, skatīja balsis, liksmoja, sadzirdot katru no 138 “par”! Šādu emocionāli patiesu un spēkpilnu kopību un vienotību izjūtam dziesmusvētkos un vēstures pagriezīnu brīžos – mums tie ir jāglabā sirdīs un tautas atmiņā kā neizsmelamu tautas garīgā spēka un iedvesmas avotu. Mūsu tautas griba gan pirms vairāk nekā simts gadiem, gan vēstures izšķirošajos posmos pēc tam ir bijusi tik liela, lai mēs šobrīd vārdus un vērtības – neatkarība un brīvība – uztvertu tik pašsaprotamus, ka pašu esību. Bet vēsture un pasaulē aktuālie procesi rāda, ka brīvība netiek dāvināta, tā jāiegūst un jānosargā. Un šajā procesā ir būtisks katra ieguldījums.”

Apbalvo Vācijas atašeju par ieguldījumu bruņoto spēku attīstībā

21. augustā, aizsardzības ministrs Artis Pabriks tikās ar Vācijas aizsardzības atašeju pulkvežleitnantu Torstenu Frīsu (*Thorsten Fries*), lai pasniegtu viņam Goda zīmi “Par ieguldījumu bruņoto spēku attīstībā”.

Pulkvežleitnants T. Frīss, pildot dienesta pienākumus Latvijā kopš 2017. gada 21. augusta,



nodrošinājis nepārtrauktu informācijas apriti starp Vācijas bruņoto spēku un Latvijas aizsardzības nozares augstākajiem virsniekiem un civilajām amatpersonām, kā arī sniedzis ievērojamu atbalstu valstu savstarpējo augstāko amatpersonu vizīšu norisē.

Apbalvojums dibināts 1991. gada 11. novembrī un tiek piešķirts kā atzinības apliecinājums par nopelniem Nacionālo bruņoto spēku attīstībā, valstiskās apziņas veidošanā karavīros vai priekšzīmīgu dienesta pienākumu pildīšanu. Vācijas bruņotie spēki sniedz nozīmīgu ieguldījumu reģionālās drošības stiprināšanā, tostarp vadot NATO paplašinātās klātbūtnes Lietuvā kaujas grupu, atbalstot NATO patrulēšanas misiju gaisa telpā virs Baltijas jūras, kā arī piedaloties NATO 1. pastāvīgajā jūras pretmīnu grupā un 1. pastāvīgajā Jūras spēku grupā. Vācijas bruņoto spēku karavīri veic dienesta pienākumus Latvijā izvietotajā NATO Stratēģiskās komunikācijas izcilības centrā un NATO spēku integrācijas vienībā, kā arī regulāri piedalās militārajās mācībās gan Latvijā, gan ārvalstīs, sadarbojoties ar Latvijas un citu NATO valstu bruņoto spēku karavīriem.

NATO ziedojumus izmanto projektā “Sveču darbnīca”

Biedrība “Latvijas Kustība par neatkarīgu dzīvi”, kuŗa ikdienā rūpējas par jauniešiem ar smagiem kustību traucējumiem, saņēmusi daļu NATO Labdarības tirdziņā savāktajiem ziedojumiem 7296, 65 eiro vērtībā. Nevalsts organizācija naudu izmanto sociālā projekta “Sveču darbnīca” īstenošanai.



Kā ziņu portālam *Sargs.lv* norāda biedrības “Latvijas Kustība par neatkarīgu dzīvi” priekšsēde Inga Šķestere – jau tagad redzams piešķirto līdzekļu rezultāts – pateicoties NATO, darbnīcas plaukti ir pilni ar skaistām svečiem.

(Turpinājums 4. lpp.)

LATVIJĀ DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 3. lpp.)

Atklāts Ādažu bāzes Sporta komplekss

Sporta komplekss ietilpst dažādās sporta zāles – basketbola zāle, florbola/handbola zāle, cīņas zāle, boksa zāle, galda spēļu telpa, atlētikas un grupu nodarbību zāles, kā arī telpa, kas paredzēta alpinisma nodarbībām. Sporta kompleksa teritorijā būs pieejams vieglatlētikas stadions un mākslīgā zāliena futbola laukums, plūdmales volejbola laukumi, basketbola/strībola laukumi, tenisa laukumi, kā arī ielu vingrošanas laukums.

Jauno sporta kompleksu svinīgi atklāja 25. augustā, klātesot aizsardzības ministram Artim Pabrikam, Nacionālo bruņoto spēku komandierim ģenerālleitnantam Leonīdam Kalniņam, Sauszemes spēku Mehanizētās kājnieku brigādes komandierim pulkvedim Sandrim Gaugeram, NATO kaujas grupas Latvijā un Kanadas bruņoto spēku pavēlniecības vadībai, karavīriem un citiem aicinātiem viesiem.

Cēsis atzīmē Zemessardzes 29. dibināšanas gadadienu

Līdz ar Latvijas valsts neatkarības atjaunošanu radās nepieciešamība pēc brīvprātīgas tautas paš aizsardzības organizācijas. Tā 1991. gada 23. augustā tika pieņemts likums "Par Latvijas Zemessardzi". 23. augustā Cēsis aizsardzības nozares vadība, karavīri, zemessargi un Cēsu pilsētas iedzīvotāji atzīmēja 29. Zemessardzes dibināšanas gadadienu.



Aizsardzības nozares vadība uzsver – pirms 29 gadiem tūkstošiem Latvijas pilsoņu brīvprātīgi apliecināja savu gatavību aizstāvēt atjaunotās Latvijas neatkarību.

Zemessardzes gadadienu ievērotajos pasākumos piedalījās aizsardzības ministrs Artis Pabriks, Nacionālo bruņoto spēku komandieris ģenerālleitnants Leonīds Kalniņš, Zemessardzes komandieris brigādes ģenerālis Egils Leščinskis, Cēsu pašvaldības vadība, kā arī karavīri un zemessargi, kuŗi pārstāvēja visas Zemessardzes brigādes. Pie Uzvaras pieminekļa Vienības laukumā, karogiem plīvojot, notika svinīgais Zemessardzes gadadienu ievērotais pasākums un ziedu nolikšana.

Aizsardzības ministrs savā uzrunā sacīja – 1939. gada 23. augustā Latvija krita, kad divas lielas izlēma viena otrai tirtot to, kas tām nepieder. Tomēr šis lēmums bija lemts neveiksmē, jo ar spēku nav iespējams mainīt cilvēku prātus un ticību. Tāpēc, kā uzsvēra A. Pabriks, simbolis-

ki, ka pēc 50 okupācijas gadiem 1991. gada 23. augustā tika dibināta Zemessardze

Vienotības kongresā

Vienotības kongress Cēsu pils parkā bija viens no diviem politiskajiem pasākumiem, ar ko nedēļu pirms Rīgas domes ārkārtas vēlēšanām pagājušajā sestdienā tika atklāta partiju kongresu sezona.



Vienotības mērķis ir gūt pārstāvniecību visās 42 jaunajās pašvaldībās, ko uzsvēra ne tikai Vienotības priekšsēdis Arvils Ašeradens, bet vēl vairāki runātāji. Vienotība ir viena no premjēra Krišjāņa Kariņa vadītās Jaunās Vienotības dalīborganizācijām. Pirmo reizi kongress notika brīvā dabā, nodrošinoties ar lietussargiem, kuŗus gan nenācās izmantot. No 2168 partijas biedriem kongresā klātienē piedalījās 101 delegāts, bet vēl 30 delegāti izmantoja iespēju kongresa darbā iesaistīties attālināti.

Latvijas Reģionu apvienība pārtapusi partijā

Partiju apvienība "Latvijas Reģionu apvienība" 21. augustā dibināšanas kongresā, iesaistīto partiju amatpersonām parakstot reorganizācijas dokumentus un klātesošajiem nobalsojot par šo jautājumu, pārtapa partijā "Latvijas Reģionu apvienība" (LRA). Līdz ar to apvienību veidojošās partijas "Ogres novadam" un "Reģionu alianse" ir apvienojušās partijā LRA. LRA kā partijai nepievienosies, taču kā partijas sadarbības partneri paliks "Vidzemes partija", kā arī biedrības "Liepājnieki", "Latgales spēks" un "Sabiedrība centriskai politikai", kuŗu pārstāvi piedalījās un teica atbalsta uzrunas dibināšanas sanāksmē.

**Edvards Smiltēns**

Politiskā spēka līderis Edvards Smiltēns dibināšanas kongresā sacīja, ka LRA ir īstais laiks pārtapt par partiju, lai politiskais spēks kļūtu stiprāks, ietekmīgāks un jaudīgāks.

KPV LV mainīs partijas nosaukumu un identitāti

Partijas KPV LV valde 24. augustā pieņēma lēmumu sākt darbu pie jauna partijas nosaukuma un identitātes izstrādes, ar ko sabiedrību paredzēts iepa-

zīstināt trīs mēnešu laikā. Kā aģentūru LETA informēja politiskajā spēkā, šāds lēmums pieņemts, balstoties uz partijas jaunajām vērtībām un ar mērķi spert pēdējo soli, lai pilnībā noslēgtu partijas saistību ar tās agrākajiem partijas līderiem Artusu Kaimiņu un Aldi Gobzemu, kuŗi vairs nav partijā.

**Atis Zakatistovs**

"Partijas kopsapulce iezīmēja jaunu virzienu partijas tālākai attīstībai, noslēdzot tās vēsturē nozīmīgu attīstības posmu. Partijā jau pirms kāda laika sācies pārmaiņu process ar jaunām vērtībām un ideoloģiskiem virzieniem, tāpēc pieņemts atbildīgs lēmums par partijas nosaukuma un identitātes izstrādi," sacīja KPV LV priekšsēdis Saimeas deputāts Atis Zakatistovs.

Latvija pēc 10 – 15 gadiem būs vīrs Eiropas vidējā līmeņa

Latvija pēc 10 – 15 gadiem attīstībā pārsniegs Eiropas vidējo līmeni, partijas Vienotība kongresā sacīja Ministru prezidents Krišjānis Kariņš (JV). Viņš norādīja, ka patlaban Latvija augsto tehnoloģiju eksportā ir lidere – tas ir valsts pelnošākais eksports. Viņš atzīmēja, ka Latvijā to līdz galam vēl neapjēdz, bet Latvija pēdējo 10 – 15 gadu laikā ir attīstījusies strauji. Valstij ir uzņēmumi, kas rada starptautiski pieprasītas sarežģītas un augstas tehnoloģijas. Ministru prezidents uzsvēra, ka Latvija būs vīrs vidējā līmeņa attīstības jomā Eiropā un turpinās to pilnveidot. Atskatoties uz pēdējo pusotru gadu un tajā paveiktajiem darbiem, Kariņš atzīmēja, ka gan partija, gan valdība ir guvušas vairākus panākumus. Kā prioritāti politikās norādīja sakārtoto finanču sistēmu, kuras rezultātā Latvijas starptautiskais kredītreitings ir sasniegts labākajā līmenī, kāds līdz šim bijis.

Latvijā sākusies tautas skaitīšana, izmanto jaunu metodi

Tautas skaitīšana Latvijā sākusies jau tagad! Turklāt, pirmo reizi valsts vēsturē skaitīšana notiks ar intervijām klātienē vai aptaujājot elektroniski. Pirmie skaitīšanas rezultāti būs zināmi jau pavisam drīz – augusta beigās. Šobrīd rit 11. tautas skaitīšana Latvijā. Kā *ReTV Ziņām* apgalvo Centrālā statistikas pārvalde (CSP), šis tautas skaitīšanas dati būšot vēl precīzāki nekā 2011. gadā, jo tiks izmantoti tikai administratīvie dati. Sigita Šulca, CSP Sociālās statistikas departamenta direktore vietniece: "Reģistrus izmantojam kopš 2012. gada, Iedzīvotāju

VĒSTNIECĪBU ZIŅAS

KANADA. 23. augustā Latvijas vēstnieks Kanadā Kārlis Eichenbaums Staļinisma un nacisma upuru atceres dienā uzrunāja klātesošos Montrealas Latviešu Trīsvienības ev. lut. draudzes rosinātā un atbalstītā uz Sibīriju izsūtīto un represēto piemiņas akmens atklāšanā Tērvetē, Kvebekā. Savā uzrunā Eichenbaums sacīja: „Pēc 50 gadiem trīs Baltijas tautas pārsteidza pasauli, kopīgi pieprasot atjaunot savu valsti neatkarību. Mūsu tautu izveidotais Baltijas ceļš ienesa nozīmīgas izmaiņas pasaules vēsturē – tas tika panākts ar kopīgu apņemšanos un pašāvēību, ko pūdam katrs atsevišķi un visi kopā. 1989. gada 23. augustā nevardarbīgā protestā divi miljoni cilvēku Latvijā, Igaunijā un Lietuvā sadevās rokās, pieprasot brīvību no nomācošās padomju okupācijas. Izveidojās 600 kilometru gaŗa cilvēku ķēde, kuru ar lepnumu dēvējam par Baltijas ceļu, kas savienoja trīs Baltijas galvaspilsētas – Tallinu, Rīgu un Viļņu. Baltijas ceļš ir vēsturisks simbols, kas joprojām ir dzīvs mūsu kopīgajā vēsturiskajā atmiņā. Tas ir bagātinājis pasaules izpratni par solidaritāti, cilvēcību un vārda brīvību.”

reģistrā ir vairāk, uz vietas – krietni mazāk. Statistiski kombinē no 40 reģistriem, aptuveni 250 mainīgos par katru cilvēku, tad saprotam to varbūtību.”

Kuldīga un Cēsis apsver kopā mēģināt kļūt par Eiropas kultūras galvaspilsētām 2027. gadā.

Kuldīgas novada domes priekšsēde Inga Bēriņa (V) un Cēsu novada domes priekšsēdis Jānis Rozenbergs (V) ir pārrunājuši iespēju abām pilsētām startēt kopā priekšatlases konkursā, lai kļūtu par Eiropas kultūras galvaspilsētu 2027. gadā, aģentūru LETA informēja Kuldīgas novada domē. Abi vadītāji vienoties ar šo jautājumu vispirms vērsties katrs pie savas pašvaldības kultūras jomas līderiem, nevalsts organizāciju aktivistiem un ieinteresētajiem iedzīvotājiem. Diskusiju rezultātā abas pašvaldības varētu vienoties par kopīgu rīcību, pieļauj Kuldīgas novada domē. 2. septembrī, plkst.16 Kuldīgas novada domes lielajā zālē notiks diskusija par to, vai Kuldīga kopā ar Cēsīm var kļūt par Eiropas kultūras galvaspilsētu.

Viedokli par Astravjecas AES nemainīs

Elektrības tirgū politiski neiejaucamies. Šādu pozīciju saistībā ar jaunuzcelto Astravjecas atomelektrostaciju pārdzīvis Latvijas Ministru prezidents Krišjānis Kariņš (*Jaunā Vienotība*). Lietuva jau ilgstoši cenšas pierunāt Latviju stacijā saražoto elektrību nepirkt, taču arī pēdējie notikumi Baltkrievijā Latvijas pozīciju nemainīs. Jaunajā Astravjecas atomelektrostacijā šobrīd tiek ievadīta kodoldeģviela, un drīzumā tā uzsāks ražošanu. Lietuva uzskata staciju par bīstamu, it īpaši ņemot vērā, ka tā atrodas tikai dažus kilometrus no robežas. Tāpēc Lietuva lēmusi staciju boikotēt.

Latvijas klūgu pinēji pārsteidz Ansi ainavas festivālu

Latvijas architekta un mākslinieku komanda šogad jau otro reizi pārsteidz prestižā vides objektu festivāla "Ansi ainavas" (*Anney Paysages*) apmeklētājus. Latvijas komanda piedalās festivālā, izrādāt vides objektu "Pinumu paviljons" (*Wicker Pavilion*), kuŗa tapšanā tika piesaisti-

ti arī Latvijas tradīciju kopēji – klūgu grozu pinēji. Šogad arhitekts Didzis Jaunzems ar komandu tika uzaicināti radīt laikmetīgu vides objektu īpaši Ansi ainavu festivālam.

"Pinumu paviljonu veidojām kā laikmetīgu dizaina un tradicionālās amatniecības apvienojumu. Tā ir vieta atpūtai un meditācijai Eiropas dārzos Ansi pilsētā. Paviljons saplūst ar apkārtni un veido noēnotu telpu, kuŗā parka apmeklētāji var patverties no karstās vasaras saules. No paviljona paveras brīnišķīgi skati uz apkārtni esošo dabu un aizūrā konstrukcija veido dinamiskus ēnu zālājus," stāsta architekts Didzis Jaunzems

Izdots Ziemeļlatgales vīru dziesmu albums

Viļakas novada folkloras kopa "Upīte" izdevusi Ziemeļlatgales vīru dziesmu albumu "Padzīdam i...".

Ierakstā līdzās folkloras kopas dalībniekiem piedalījušies arī Renārs Kaupers, Kaspars Zlidnis, Jānis Strapcāns, Kristaps Rasims, Guntis Rasims, Katrīna Dimanta un citi.

Grāmata par Rundāles vēsturiskajām rozēm

Pie cienīga slavinājuma šovasar tikusi krāšņā Rundāles pils dārza mazāk zināmā, bet ne mazāk interesantā daļa – vēsturiskās rozes.

To īstais ziedēšanas laiks jūnijā gan jau ir garām, bet turpmāk vairumu no sešsimt vēsturisko rožu šķirnēm visu gadu varēs apskatīt Rundāles pils mūzeja ekspertes Laumas Lancmanes grāmatā „Vēsturisko rožu dārzs”. Tā ir pirmā reize, kad grāmatā vienkop aplūkojams tik bagātīgs vēsturisko rožu klāsts, kādas Eiropā pazīna līdz 20. gadsimta sākumam. Senākās grāmatā iekļautās rozes aprakstītas vēl pirms 15. gadsimta. Un atšķirībā no daudziem Eiropas vēsturisko rožu dārziem Rundālē to krūmiem neļauj izplesties savā mežonībā, tādēļ Rundāles vēsturisko rožu kolekciju var uzskatīt par vienu no krāšņāk ziedošajām.

Ziņas sakopojis **P. Karlsons**

Mediju atbalsta fonda ieguldījums no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem



KĀRLIS
STREIPS

“Lūdzu, apliecināt savu klātbūtni zilē ar reģistrēšanos. Lūdzu, rezultātu: 99 deputāti, 100 ... 101 ... 102 deputāti ieradušies. Apspriežam šīs dienas darba kārtību.” Ar šādiem vārdiem okupētās Latvijas Augstākās padomes priekšsēdētājs Anatolijs Gorbunovs uzsāka sēdi 1991. gada 21. augusta rītā. Pirmais runātājs bija Latvijas Tautas frontes frakcijas vadītājs Jānis Dinēvičs: “Es gribētu Latvijas Tautas frontes frakcijas vārdā teikt, ka pašreiz ir ļoti sarežģīta situācija, un, ņemot vērā to, ka pretējā frakcija un tās vadītājs vakar viennozīmīgi paziņoja, ka viņi ir parakstījuši dokumentu, kurā kliķes apvērsumu padara par likumīgu, un es gribētu lūgt mūsu plenārsēdes vadību pārtraukt šo plenārsēdi līdz pulksten 12.00, lai varētu noturēt frakcijas sēdi.” Deputāte Emerita Buķele: “Es nācu šurp kājām cauri Rīgai. Cilvēki stāv un gaida mūsu informāciju. Vai mums ir lietderīgi šeit sēdēt līdz pulksten 12?

Varbūt mums vajadzētu ātri visu pārrunāt un doties tur, kur mūs gaida?” Deputāts Einārs Cilinskis: “Es vērsos pie tiem pretējās frakcijas deputātiem, kuŗi šeit atrodas. Ņemot vērā, ka pretējās frakcijas līderis Sergejs Dīmanis vakar akceptēja frakcijas pieredību šim apvērsumam, militārajai huntai, (...) acīmredzot pēc huntas sagrāves šie cilvēki un arī pretējās frakcijas deputāti tiks tiesāti par valsts nodevību. Varbūt, ka ne visi deputāti piedalās šajā apvērsumā, vismaz vēl ir laiks padomāt un norobežoties no tā.”

Latvijas Augstākajā Padomē bija 201 deputāts, un 21. augusta sēdī liela daļa no opozīcijas boikotēja. Piedalījās Anatolijs Aleksejevs, un viņš piedāvāja debatēt par faktu, ka Latvijā ir pārtikas deficīts. Taču vairākums nobalsoja par pieprasīto pārtraukumu. Kad deputāti atgriezās plenārsēdē, klāt bija 129 deputāti. A. Gorbunovs: “Es jums jautāju par darba kārtību šīsdienas ple-

nārsēdei. Kādi ir jūsu priekšlikumi?” Deputāts Andrejs Krasņiņš: “Frakcijas izveidotā darba grupa ir sagatavojusi dokumentu – Latvijas Republikas konstitucionālo likumu “Par Latvijas Republikas valstisko statusu.” Pašlaik šis likumprojekts tiek izdalīts latviešu valodā, tiek gatavots krievu valodā. Es arī lūdzu iekļaut šā dokumenta izskatīšanu šīsdienas plenārsēdes darba kārtībā.”

Opozīcijas “stratēģija” – tāpat kā 4. maijā – bija centties „stiept gumiju”. Deputāts Sergejs Zaļetajevs: “Mums piedāvāts izskatīšanai pietiekami nopietns likumprojekts. Atbilstoši mūsu reglamentam, kas pagaidām vēl darbojas, likumprojekti vispirms ir jāizskata attiecīgajās komisijās. Mani pārsteidz, ka var tik nopietnu likumprojektu izvirzīt izskatīšanai sesijā, ja tas līdz tam nav apspriests komisijās. Es ierosinu šo likumprojektu apspriest vismaz Likumdošanas jautājumu komisijā.” Sekoja balsojums

par likumprojekta iekļaušanu darba kārtībā, par ko balsoja 108 deputāti. Bija 15 minūšu pārtraukums, lai dokumentu pavairotu pietiekamā skaitā, un pēc tam deputāti nolēma to izskatīt pirmajā un tad arī otrā un galīgajā lasījumā. Opozīcija centās panākt projekta grozījumus, tajā skaitā pilsonības jautājumā, bet tad deputāts Indulis Bērziņš nāca klajā ar šādu repliku: “Pašlaik Doma laukumā atrodas tanki ar desantniekiem. Es aicinātu pārtraukt pilnīgi nelogiškas un nevajadzīgas debates un pieņemt gan pirmajā, gan otrajā lasījumā, gan trešajā lasījumā šo dokumentu, lai vismaz tauta, kas atrodas apkārt un dzird mūs pašlaik, zinātu, ka šāds dokuments ir pieņemts! Tātad – tūdaļ pārtraukt debates un pieņemt šo dokumentu! Tāds ir mans priekšlikums, un es lūdzu to nekavējoties likt uz balsošanu.”

Tā tas arī notika, pirms otrā un galīgā lasījuma sēdes vadītā-

jam bilstot: “Man liekas, kolēģas dzird rūkoņu, kas tuvojas Augstākajai padomei!? Es aicinu balsot par šo konstitucionālo likumu otrajā lasījumā un kopumā!” 111 deputāti nobalsoja par, 13 – pret. Jau nākamajā dienā Latvijas neatkarību atzina Īslande, Igaunija un Lietuva (Latvija nākamajā atzina brāļu tautu valstu neatkarību), sekoja Dānija, Eiropas kopiena un daudzas citas valstis. Krievijas PSFR neatkarību atzina 24. datumā, kad PSRS kā tāda vēl nebija gatava to darīt. Amerika vilcinājās līdz pat 2. septembrim, kas bija viens no iemesliem, kāpēc 1992. gada ASV vēlēšanās daudzi latvieši balsoja nevis par prezidentu Bušu, bet gan par viņa sāncensi Bilu Klintonu, kuŗš drīz vien izrādījās liels mūsu valsts draugs esam. Bet Latvija bija patiesi un nepāprotami neatkarīga. Vien beigās piebilde, ka nekad neesmu sapratis, kāpēc 21. augusts Latvijā nav valsts svētku diena...

SALLIJA
BENFELDE

23. augustā Baltijas valstīs un daudzviet pasaulē, atceroties Baltijas ceļu, kas notika pirms 31 gada, tika rīkotas akcijas Baltijas ceļš – Brīvību Baltkrievijai.

Rīgā cilvēki sastāvēs dzīvā ķēdē no Brīvības pieminekļa līdz Latvijas Tautas Frontes (LTF) muzeja ēkai Vecrīgā, kur LTF atradās Atmodas gados. Atbalsta pasākums notika svētdien Krāslavas novada Piedrujā. Šo vietu izvēlējās tāpēc, ka Latvijas ciemu Piedruju un Baltkrievijas Druju šķir tikai Daugava. Pasākumā tika veidota simboliska cilvēku ķēde un tika pacelts Baltkrievijas baltsarkanbaltais karogs, ko no Austras koka Meikšānos līdz Piedrujai gar Baltkrievijas robežu nesa akcijas dalībnieki vairāk kā 70 kilometru garumā. Pēc simboliskajām akcijām Latvijā tie dalībnieki, kuŗi to vēlējās, turpināja ceļu uz Lietuvas galvaspilsētu Viļņu, lai pievienotos lielākajam Baltijas solidaritātes pasākumam un palīdzētu veidot cilvēku ķēdi no Viļņas līdz pat Baltkrievijas robežai. Šajā Brīvības ceļā piedalījās aptuveni 50 tūkstoši cilvēku. Taču – Brīvības ceļa akcijas rīkotājus un dalībniekus Krāslavas novadā nepatīkami pārsteidza gan daudzu vietējo iedzīvotāju, gan pašvaldības un pat baznīcas attieksme. Zaļo un zemnieku savienības (ZZS) vadītā Krāslavas novada pašvaldība bijusi klajā noraidoša pret to, ka te tiks pausts atbalsts Baltkrievijas opozīcijai. Jāpiebilst, ka no 15 deputātiem 12 ir no ZZS, divi no *Saskaņas*. Pašvaldība atteicās izkārt baltsarkanbalto karogu, baznīca bija slēgta un negribēja piedāvāt

iespēju gājiena dalībniekiem mazliet atpūsties, padzerties, pat vietējais Piedrujas veikals bija slēgts. Daudzi ceļā satīkie iedzīvotāji brīnījās vai pat bija neapmierināti, jo – Baltkrievija esot laimes zeme! Ari Piedrujas iedzīvotāji, izņemot dažus cilvēkus, bija tādās pašās domās, jo Baltkrievijā esot tik laba dzīve un tik labs prezidents.

Protams, tā bija sabiedriska akcija, un pašvaldībai neviens nevar likt atbalstīt šādu pasākumu, ja tā to nevēlas. Tāpat ir ar baznīcu un vietējo veikalu. Tomēr jautājums paliek – kā tas iespējams, ka Latvijā ir novads, kuŗā uzskata, ka mūsu valstij nav nekādas daļas par kaimiņos – Baltkrievijā notiekošo un ka morālais atbalsts tai nav vajadzīgs?!

Jau gadiem ilgi tika runāts par to, ka Austrumu pierobežā iedzīvotājiem nav pieejams Latvijas TV signāls vai arī tas ir ļoti vājš un sliktā kvalitātē, tādēļ cilvēki skatās Krievijas vai Baltkrievijas televīziju raidījumus, kas viņiem ir piejami bez maksas. Latvija uz digitālo televīziju pārgāja jau pirms desmit gadiem, un tolaik kļuva aktuāls jautājums par TV translāciju pierobežā. Pēc 2014. gada, pēc Krimas aneksijas un Krievijas veicinātiem nemieriem Ukrainas austrumos kļuva skaidrs, ka Latvijas TV pieejamība pierobežā ir valsts drošības jautājums. Tomēr tikai šī gada sākumā beidzot Latgalē tika iedarbināti divi TV apraides torņi, kuŗu uzdevums ir nodrošināt, lai Latvijas televīzijas raidījumus būtu iespējams skatīties arī pierobežā. Viens no torņiem uzbūvēts Medņevas pagasta Aizpurvē.

Propaganda, principi un nauda



Otrs šāds tornis uzbūvēts Krāslavas novada Skaistas pagastā. Abu torņu būvniecība kopā izmaksāja gandrīz 500 000 eiro, un šis izmaksas tika pamatotas ar nepieciešamību stiprināt Latvijas informāciju telpu. “Latvijas austrumu pierobežā ir arī Eiropas Savienības un NATO ārējā robeža, tāpēc TV signāla pieejamība ir būtisks solis preti nacionālās drošības uzlabošanai. Daudzām māsaimniecībām visā Latvijā bezmaksas programmas ir vienīgais pieejamais informācijas avots gan ikdienā, gan kritiskās situācijās,” sacīja Latvijas Valsts radio un televīzijas centra (LVRTC) valdes priekšsēdētājs Edmunds Beļskis.

Jāpiebilst, ka ne pirmo gadu notiek arī t.s. informatīvais karš, ko plašākā nozīmē mēdz dēvēt arī par hibrīdkarū. Krievija ir atvēlējusi miljonus liekulīgas un izplatīšanai ne tikai Baltijas valstīs vai Eiropā, bet visā pasaulē. Internets ir viens no kanāliem, ar kuŗa palīdzību dezinformācija, meli un puspatiesi-

bas tiek izplatītas. Jāteic, ka arī Latvijā šī melīgā informācija lēnām ir iesūkusi cilvēku apziņā. Pat tie, kas uzskata sevi par patriotiem bieži vien lieto frazes un atziņas, nenojaušot, ka gandrīz vārds vārdā atkārtu Kremļa propagandas pausto.

Latvijas pierobežā, kur cilvēki gadiem ilgi ir dzīvojuši Krievijas vai Baltkrievijas informācijas telpā, zināšanas un izpratne par to, kas patiesībā notiek, ir minimāla. Daudziem radi vai paziņas dzīvo Baltkrievijā vai Krievijā, un arī šajās valstīs laukos daudzviet ir pieejami tikai oficiālie TV kanāli, jo internets nevisur pieejams. Protams, Latvijas iedzīvotāji ieklausās savu radu un draugu stāstītajā.

Jājautā, vai to visu nezina Krāslavas pašvaldība? Galu galā deputāti ir kādas partijas biedri un ZZS, tāpat kā *Saskaņa* nav maza ciematiņa partijas, kuŗas politikā nokļuvušas pirmo gadu. Tas, ko dēvējam par “politiku” tomēr ir tikai viena medaļas puse. *Saskaņa*, protams, nepārsteidz, jo tās intereses vienmēr

vairāk vai mazāk liek raudzīties uz Austrumu kaimiņiem. Teorētiski citādi ir ar ZZS, kuŗi sevi dēvē par zemniekiem, latviešu tautas interešu aizstāvjiem, jo zemniecība taču vēlētajiem saistās ar tautas tradīcijām un godājamu nodarbošanos. Dzīvē un Saeimā gan nereti ZZS un *Saskaņas* intereses sakrīt.

Tā teikt, politika ir viena lieta, principi arī, bet ja var tikt pie naudas, tad nekam vairs nav nozīmes.

Acīmredzot tieši tā arī noticis ar Krāslavas novada deputātiem un pašvaldību. Krāslavas pašvaldībai ir trīs pārrobežu projekti ar Baltkrieviju un viens pārrobežu projekts ar Krieviju. Šos projektus financē Eiropas Savienība, un pašvaldībai ir tikai līdzmaksājums. Iespējams, deputāti baidās, ka ar morālo atbalstu baltkrieviem nokaitinās gan Lukašenko, ja viņš paliks pie varas, gan nepatīks Krievijai, un kaut kas ar projektiem var aiziet greizi.

Manuprāt valstij tomēr vajadzētu vairāk interesēties, kāda informācija ir pieejama pierobežā, bet vēlētajiem der atcerēties par partijām, kuŗu principi, slēpjoties aiz saimnieciskās darbības, ir pērkami un pārdodami.

Šī publikācija sagatavota ar Mediju atbalsta fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publikācijas saturu atbild biedrība “Laiks-BL”

MAF
Mediju atbalsta fonds

Baltkrievija divas nedēļas pēc vēlēšanām: protesti un draudi izrēķināties

SALLIJA BENFELDE

Baltkrievijā nekas vēl nav beidzies. Protesti turpinās, Lukašenko negrasās nedz atkāpties, nedz runāt ar tautas pārstāvjiem – Koordinācijas padomi. Vēl vairāk – iespējams, šī nedēļa kļūs par izšķirošo tālāko notikumu attīstībā, jo diktators ir solījis “tik ar viņiem galā” un lai “viņi pēc tam nežēlojas – es viņus brīdināju!” Jau sākušies Koordinācijas padomes locekļu un streiku komiteju vadītāju aresti. Baltkrievijas politiķis, Svetlanas Tichanovskas apvienotā štāba un Koordinācijas padomes loceklis Valērijs Mackevičs Latvijas Radio raidījumā “Krustpunktā” pauda, ka šī nedēļa ir kā šaha partija – ir grūti prognozēt, kas notiks, jo visu nosaka mijiedarbība.

Valstu nostāja Baltkrievijas jautājumā

Eiropas Savienība (ES) un Kanada nav atzinušas Baltkrievijas vēlēšanu rezultātus, aicina rīkot jaunas vēlēšanas un atbrīvot politiešus. Amerikas Savienoto Valstu administrācija nosoda Baltkrievijas varasiestāžu vardarbību pret protestētājiem un aicina atbrīvot politiešus, taču neaizņemas Baltkrievijā notiekošajos politiskajos procesos. Tā pirmdien, 24. augustā, paziņoja ASV valsts sekretāra vietnieks Stīvens Bigans. Viņš Viņā tikās ar Baltkrievijas prezidenta amata kandidāti Svetlanu Tichanovsku. “Man bija iespēja tikties ar Tichanovskas kundzi. Viņa ir spilgta personība. Tagad saprotu, kāpēc viņa ir tik populāra savā valstī. Tikšanās mērķis bija klausīties un sadzirdēt, kāda ir Baltkrievijas iedzīvotāju domāšana un ko viņi dara, lai iegūtu tiesības uz pašnoteikšanos. ASV nosoda cilvēktiesību pārkāpumus, nevēlību, kāda Baltkrievijā piedzīvota kopš vēlēšanām. Aicinām Baltkrievijas valdību atbrīvot visus politiešus. ASV nevar izlemt un neizlems turpmāko notikumu gaitu Baltkrievijā. Tās ir Baltkrievijas iedzīvotāju tiesības, kas noteiktas Apvienoto Nāciju Organizācijas vispārējā cilvēktiesību hartā, kā arī Eiropas Drošības un sadarbības organizācijā hartā. Baltkrievijas tautai ir šīs tiesības, un 9. augustā viņiem tās netika dotas,” sacīja Bigans.

Savukārt ES padomes priekšsēdētājs Šarls Mišels norādīja, ka ES ir solidāra ar baltkrievu tautu un sacīja: “Mēs nepieņemam Baltkrievijas varas iestāžu publiskotos rezultātus. Baltkrievijas iedzīvotāji ir pelnījuši demokrātiskas tiesības izvēlēties savus līderus un veidot savu nākotni. Vardarbība pret mierīgajiem protestētājiem bija šokējoša un nav pieņemama! Mēs nosodām šo brutalitāti un ceram uz pilnīgu un caurskatāmu izmeklēšanu. Ir jāizvairās no jebkādas vardarbības. Tas attiecas arī uz represijām un vardarbību pret tiem, kuri meklē veidus, kā iesaistīties nacionālajā dialogā.”

Viņš arī paskaidrojis, ka pēc iespējas tuvākā laikā ES ieviesīs mērķētas sankcijas pret personām, kuŗas ir atbildīgas par vardarbību, represijām un vēlēšanu rezultātu viltošanu. Gadījumā, ja situācija pasliktināsies, ES vajadzētu būt gatavai sākt otro sankciju fāzi, kas skartu valstij piederošus uzņēmumus.

Vācijas kanclere Angela Merkele paudusi, ka vēlas dialogu ar Maskavu un Minsku. Merkele Parīzē tikusies ar Francijas prezidentu Emanuelu Makronu, un tur viens no galvenajiem sarunas tematiem bijis situācija Baltkrievijā. Viņa arī atklāja, ka abi ar Makronu ir runājuši ar Krievijas prezidentu Vladimiru Putinu un

kļauti vardarbībai, kas pielidzināma spīdzināšanai, bet sievietes tikušas pat izvarotas, vēsta lietotnes “Telegram” kanals “NEXTA Live”. To apliecina arī psihologi un mediķi.

Streiku kustība ir mazliet pieņēmusi, jo Lukašenko ir paziņojis par vienas streikojošās rūpnīcas slēgšanu un ka tiks slēgtas arī citas, kā arī par to, ka rūpnīcās streikojošie tiks atlaisti bez jebkādiem pabalstiem vai algām. Diktators jau ir paziņojis, ka aicinās darbā ukraiņus. Ukrainas arodbiedrību pārstāvis gan publiski atbildēja, ka ukraiņi to nedarīs, jo labi saprot to, kas notiek Baltkrievijā.

No darba ir aizgājuši vai de-

organizēja alternatīvu balsu skaitīšanu prezidenta vēlēšanu laikā, kā arī vairāku pazīstamu opozicionāru oficiālās interneta vietnes. Populārā saziņas vietne “Viber” paziņojusi, ka savu darbinieku drošības nolūkā slēdz biroju Minskā.

Lieki teikt, ka ilgstošie protesti arvien vairāk ietekmē Baltkrievijas ekonomiku. Vairāku lielu uzņēmumu darbinieki streiko, bet bankomātos un valūtas maiņas punktos sākot aprūkties ASV dolari, eiro un Krievijas rubļi, vēsta televīzijas kanāls “Dožg”.

Visas nedēļas laikā Minskā un arī citās Baltkrievijas pilsētās notika mierīgi protesti, lielāko tiesu ielas malās stāvēja cilvēki ģerbošies gaišās drēbēs ar balstsarkanbalto karogu un ziediem rokās. Svētdien Minskā “Jaunās Baltkrievijas gājieni” sapulcēja apmēram 150-200 tūkstošus cilvēku. Gājieni notika mierīgi, cilvēki vienkārši stāvēja vai staigāja ar ziediem un karogiem, jo Neatkarības laukumā visiem nepietika vietas.



skaidri pauduši savus viedokļus.

Tātad ES valstis un Kanada skaidro, ka nevar iejaukties un neiejaucies Baltkrievijas iekšējās lietās, jo par savu valsti jālemj baltkrieviem pašiem. Pat Krievija, kuŗa gan ir atzinusi vēlēšanu un apsveikusi Lukašenko ar uzvaru tajās, apgalvo, ka neiejaucies Baltkrievijas iekšējās lietās. Pirms dažām dienām Krievijas ārlietu ministrs Sergejs Lavrovs paziņoja, ka pieņems jebkuŗu risinājumu, ko Lukašenko izvēlēsies saistībā ar Baltkrievijas tautu. Ministrs arī piebilda, ka Krievija ļoti grib būt nodēģīga Baltkrievijai situācijā, kāda izveidojusies.

Jāpiebilst, ka vēlēšanas ir atzinusi ne tikai Krievija, bet arī Ķīna, Turcija, Azerbaidžāna, Armēnija, Venecuēla, Vjetnama, Kazachstāna, Kirgizstāna, Moldova, Nikaragva, Sirija, Tadžikistāna un Uzbekistāna.

Draudi un lielākais protesta gājieni Minskā vēsturē

Tikmēr visas pagājušās nedēļas laikā tika atrasti vairāki mirušie, kuŗi bija pazudušo sarakstā. Divi cilvēki atrasti pakārti ārpus Minskas. Viens no tiem ir Grodņas apgabala muzeja direktors Konstantīns Šišmakovs, kuŗš, būdams iecirkņa vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs 9. augustā notikušajās prezidentu vēlēšanās, atteicies parakstīt protokolu ar viltotiem balsu skaitīšanas rezultātiem par labu līdzšinējam prezidentam Aleksandram Lukašenko.

Aizvadītās nedēļas laikā atklātībā parādījušies aizvien vairāk fakti, ka aizturētie demonstranti milicijas izolatoros tikuši pa-



vušies atvaļinājumos arī daudzi oficiālo valsts televīzijas kanālu žurnālisti, operatori un producenti, jo atteikušies veidot melnās ziņas. Viņu vietā, Lukašenko aicināti, no Krievijas jau ieradušies cilvēki, kuŗi gatavi stāstīt to, ko grib oficiālā vara.

Lukašenko turas pie varas, kā mēdz sacīt, ar zobiem un nagiem. Jau pagājušajā nedēļā tika ierosināta krimināllieta pret Koordinācijas padomi par to, ka tā gatavojot valsts apvērsumu, lai sagrābtu varu, kaut gan padome ne reizi vien ir skaidrojusi, ka tajā ir pārstāvēta plaša Baltkrievijas sabiedrība un ka tā vēlas izveidot dialogu ar varu.

Pagājušajā nedēļā varas iestādes Baltkrievijas teritorijā ir bloķējušas piekļuvi vairāk nekā 70 tīmekļa vietnēm. To vidū ir “Radio Brīvā Eiropa/Radio Brīvība”, platforma “Golos”, kas

Nedaudz tālāk atrodas Lukašenko rezidence Neatkarības pils un memoriāls otrajā pasaules karā kritušajiem. Jau svētdienas rītā Baltkrievijas aizsardzības ministrs paziņoja, ka iepānotais gājieni ir kritušie piemiņas zaimošana un nīrgāšanās un armija to nepieļaus. Ap minēto teritoriju tika apvilktas dzeloņstieples, pa perimetru tika novietoti kaŗavīri, OMON vienības un bruņutransportieri. Gājiena dalībnieki netuvojās aplenktajai teritorijai, tikai gājienam beidzoties, daļa piegāja tuvāk, dziedāja, pastāvēja kādu laiciņu un aizgāja. Kad lielais gājieni jau beidzās, helikopterā atlidoja Lukašenko – bruņuvēstis, ar Kalašņikova automātu rokās. Kopā ar viņu pilnā kaujas ietērpā un arī ar automātu rokās bija viņa piecpadsmiņģa dīgais! dēls Nikolajs. Lukašenko nicīgi paziņoja, ka “žurkas aiz-

bēgušas”, pēc tam piegāja pie kaŗavīriem un OMON, sveicināja viņus, sakot: “Brašuļi! Brašuļi! Paldies! Mēs ar viņiem tiksim galā!”

Lukašenko ir izsludinājis paugstinātu kaujas gatavību armijā, kuŗa gandrīz visa ir pārvietota uz Rietumu robežu – ar Lietuvu un Poliju. Jau visu nedēļu diktators skaļi apgalvo, ka NATO grasās uzbrukt un negrib dzirdēt NATO atbildi, ka nekāds uzbrukums nav gaidāms, jo NATO ir aizsardzības spēki.

Divains un reizē arī smieklīgs gadījums notika svētdien, 23. augustā, pie Lietuvas robežas ar Baltkrieviju. Atbalsta akcijā Baltkrievijā Brīvības gājiena dalībnieki gaisā palaida vairākus kopā sasietus baloniņus baltā un sarkanā krāsā, uz kuŗiem bija senais Baltkrievijas ģerbonis, ko tagad izmanto protestētāji. No Baltkrievijas puses gaisā pacēlās kaujas helikopters MI-24, pārkāpa Lietuvas gaisa robežu, lai notvertu šos baloniņus. Protams, nekādi NATO spēki gaisā nepacēlās, vienīgi nākamajā dienā Lietuva iesniedza Baltkrievijai notu par robežas pārkāpšanu. Savukārt Baltkrievija paziņoja, ka baloniņi ar pretvalstisku simboliku pārkāpuši robežu un kaujas helikopteram tie bijuši jāpārtver,

jo tā esot bijusi gaisa zonde ar baloniem, kas varot būt arī bistami... Lieki sacīt, ka oficiālie Baltkrievijas mediji apgalvo, ka svētdienas protesta gājienā piedalījušies vien kādi 20 tūkstoši cilvēku un ka protestētāji visu laiku kaut ko lauž, iznīcina, dedzina.

Jebkuŗā gadījumā šī nedēļa var izrādīties visai skarba, jo nav izslēgtas iespējamās provokācijas uz Rietumu robežas no Baltkrievijas puses.

Šī publikācija sagatavota ar Mediju atbalsta fonda finānciālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publikācijas saturu atbild biedrība “Laiks-BL”

MAF
Mediju atbalsta fonds

Kā top Covid-19 vakcīna Latvijā?

Latvijas Biomedicīnas pētījumu un studiju centra vadošais pētnieks
Dr. biol. Andris Zeltiņš intervijā Irēnai Bērziņai

Par Covid-19 ir atrodamas neskaitāmas publikācijas un viedokļi. Dažkārt ierindas lasītājs ir neizpratnē, lasot pretrunīgus viedokļus par vīrusa bīstamības pakāpi. Kur tad ir patiesība?

Patiesība ir kaut kur pa vidu. Oponējot tiem, kas saka, ka tā ir vētra ūdens glāzē, varētu minēt publicētos faktus par vīrusa izraisītām sekām un blakusparādībām, ko šis vīruss ir radījis tiem, kas ir pat relatīvi viegli slimuši: grūtības elpot, nogurums, esošo slimību saasināšanās. Šīs sekas var izraisīt nozīmīgu darbaspējīgo cilvēku skaita samazināšanos. No otras puses, ir pagājis tikai pusgads kopš pasaule zina par Covid vīrusu, tāpēc arī daudzās valstīs noteikti stingri karantīnas pasākumi.

No kuņģa ir īsti tas ir atceļojis pie mums?

Molekulāri bioloģiskie dati diezgan skaidri parāda, ka vīruss ir pārņemts no dzīvniekiem uz cilvēkiem. Es teiktu – lielā mērā tas ir saistīts ar cilvēku saimniecisko darbību, jo cilvēki apgūst aizvien jaunas teritorijas pārtikas ražošanai, vietas, kur līdz šim cilvēki nav bijuši, tādējādi viņi nonāk kontaktā ar tur esošajiem dzīvniekiem, kas rada inficēšanās risku.

Cik daudz ir zināms par šo vīrusu?

Šādi vīrusi virusologiem ir pazīstami. Ja paskatāmies uz vīrusa genoma uzbūvi, tad nav pamata domāt, ka tas ir mākslīgi radīts. Līdzīgi koronovīrusi dzīvniekiem tika atklāti jau pagājušajā gadsimtā. Šī vīrusu grupa spēj inficēt gan cilvēkus, gan dzīvniekus. Lielākā daļa cilvēku organismu ar dzīvnieku izcelsmes vīrusu tiek galā, taču, ja starp šiem individiem būs cilvēks ar vāju imūnsistēmu, tad vīruss tur var "aizķerties". Notiek nelielas vīrusa izmaiņas, pielāgošanās cilvēka organismam. Rezultātā – šodien mums ir pandēmija ar gandrīz 20 miljonu saslimušo un ap 700 tūkstošiem mirušo. ASV un Ķīnas zinātnieki gatavojas veikt pētījumu, lai tik tiešām noskaidrotu, vai Uhaņas tirgus un eksotiskie dzīvnieki ir tā vieta, no kuņģa vīruss ir cēlies.

Kāpēc neaizliedz eksotiskās gaļas lietošanu pārtikā?

Valsts likumdošana nosaka, kas ir pārtikas produkti. Taču ne visās valstīs šāda likumdošana pastāv. Ķīnā vienmēr bijuši populāri eksotiski ēdieni, kas balstīti tautas tradīcijās.

Populārs ir viedoklis, ka šī slimība līdzīga gripai. Droši vien tāpēc arī dažādas valstis reaģēja dažādi.

Šis vīruss nav tik ļoti mainīgs kā gripas vīruss, bet tam ir augstāks pārneses koeficients, tas ir lipīgāks nekā gripas vīruss. Saslimušais inficē vismaz divus un vairāk cilvēkus. Tas ir augstāks rādītājs nekā gripai. Es skaidrotu valstu valdību reakciju ar to, ka sākotnēji trūka informācijas, cik



Andris Zeltiņš "Neviens nezina, vai un kā vakcīna pasargās no vīrusa. Rietumu pasaulē grūti iedomāties, ka kāds, zinot to, ka cilvēki no šī vīrusa smagi slimo un arī mirst, būtu gatavs organizēt klīnisko pētījumu, kur vispirms cilvēkus vakcinē un pēc tam mākslīgi inficē. Tātad īstā atbilde par vakcīnas efektivitāti būs tad, kad tā tiks pārbaudīta reālos vīrusa infekcijas apstākļos."

bīstams ir šis vīruss, jo tas ir pilnīgi jauns, epidemiologiem nebija nekādu statistiskas datu, līdz ar to ļoti grūti izteikt jebkādas prognozes.

Pasākumi, kas tika veikti Latvijā, izrādījušies diezgan efektīvi.

Roku mazgāšana, distance, sejas maskas. Ir viedoklis, ka šīs maskas nav efektīvas. Manuprāt maskas tomēr mazina risku. Pirmajās pāris dienās cilvēks nemaz nezina par savu saslimšanu, tāpēc maskai ir liela nozīme, īpaši slēgtās telpās, pasākumos, sabiedriskajā transportā, lidostās, lidmašīnās. Neapšaubāmi, šis vīruss ienesis nopietnas pārmaiņas ikdienas dzīvē un paradumos. Jau tagad pat mazi

bērni sveicinoties dod elkoni, nevis roku.

Sociālajos tīklos lasām arī, ka vīruss esot mākslīgi radīts. Vai tas mīts, vai patiesība?

Ja vīruss būtu mākslīgi izveidots, tad vakcīna, visticamāk, jau būtu tirgū. Turklāt, mākslīgi radot šādu vīrusu, sekas nav prognozējamas.

Labas, drošas vakcīnas izveide – tie ir apmēram 15 gadi, bet mums sola to izstrādāt pusgada – gada laikā. Kā tas iespējams?

Pusgada laikā izveidot vakcīnu, kas atbilstu visām Pasaules veselības organizācijas prasībām, tātad veikt pirmsklīniskos un klīniskos pētījumus – tas varētu būt izdarāms tikai tad, ja

pētniekiem vai farmācijas kompanijai jau ir iepriekšēja pieredze. Vairākas farmācijas kompanijas ir strādājušas, piemēram, pie pirmās SARS vakcīnas pirms 20 gadiem. Pēc būtības tā ir laba iestrāde – vakcīnas platforma, uz kā bāzes var izstrādāt Covid vakcīnu. Pirmā tāda kompanija bija no ASV – Moderna/National Institute of Health – viņi jau uzsākuši trešās fāzes klīniskos pētījumus vairākās pasaules valstīs. Arī Oksfordas Universitāte sadarībā ar britu-zviedru kompaniju AstraZeneca – viņi ir tikusi līdz 3. klīnisko pētījumu fāzei. Daudzu valstu valdības jau ir rezervējušas vakcīnu dozas no šīm kompānijām.

Arī Latvijas pētnieki strādā pie vakcīnas izveides?

Pavisam ir četri dažādi virzieni, pie kā strādā farmācijas kompanijas. Pirmais virziens balstīts uz vīrusa nukleīnskābēm. Pasaulē līdz šim vēl nevienas šāda veida vakcīnas nopērkamas nav, tas ir kaut kas pilnīgi jauns. Otrs virziens balstās uz modificētiem vīrusiem, kas producē daļiņas, kam uz virsmas būs tas Covid kronīts, veidojot antivielas. Šī ideja, manuprāt, ir diezgan perspektīva. Trešais virziens ir uz koronvīrusa atsevišķiem proteīniem balstīts, kas ir tikai paņemta daļa no šā vīrusa un īpašā formā sagatavota tā, lai pret to veidotu antivielas – tiek veidota vakcīnas formula kopā ar dažādām palīgvielām. Vakcīna, pie kuņas mēs šeit, Rīgā, strādājam, arī pieder pie šīs grupas. Mēs „iemontējam” daļu no koronvī-

rusa proteīna mākslīgā augu vīrusā. Ceturtais virziens ir mēģinājums atrast jau esošas vakcīnas, kas būtu izmantojamas koronvīrusa slimniekiem. Viena no tādām ir, piemēram, tuberkulozes vakcīna.

Tas ir tas lielais jautājums, kurš pētījumu virziens dos rezultātu?

To varēsīm redzēt tad, kad sāksies apjomīgie klīniskie pētījumi ar daudziem tūkstošiem dalībnieku, kad vienu un to pašu vakcīnu pārbaudīs dažādās pacientu grupās, dažādās valstīs visā pasaulē. Vakcīnas iedarbība atkarībā no rases un vecuma var būt atšķirīga.

Kāpēc joprojām visi ir ļoti piesardzīgi?

Tāpēc, ka neviens nezina, vai un kā vakcīna pasargās no vīrusa. Rietumu pasaulē grūti iedomāties, ka kāds, zinot to, ka cilvēki no šī vīrusa smagi slimo un arī mirst, būtu gatavs organizēt klīnisko pētījumu, kur vispirms cilvēkus vakcinē un pēc tam mākslīgi inficē. Tātad īstā atbilde par vakcīnas efektivitāti būs tad, kad tā tiks pārbaudīta reālos vīrusa infekcijas apstākļos.

Esam izmēģinājuma trusiņi?

Civilizētās pasaules ētika to nepieļauj.

Un kāda ir izeja? Primāti? Šimpanzes?

Jā, ir veikti šādi pētījumi, primātos vakcīnas „strādā”. Tomēr joprojām trūkst informācijas par to, vai vakcīna aizsargās cilvēkus un, ja aizsargās, tad cik efektīvi.

(Turpinājums 8. lpp.)

FRAGMENTS NO TOPOŠĀS GRĀMATAS

SILVIJA GRIGULIS DŽONSA

Un ko nu?!

Uzrakstīt šo grāmatu mani iedvesmoja mazbērni – Lūks, Sofija, Harijs, Sallija, Konrāds, Ambēra, Klaudija, Jūlija, Dilans, Sems, Marta, Henrijs un Ēriks. Grāmata ir veltījums viņiem! Savukārt grāmatu rakstīt mani iedrošināja viņu vecāki – Kristīne, Konrāds, Eleonora, Ēriks, Lībija un Monika. Bērnu atbalsts, tāpat kā manu vedeklu Gizelas un Mērijas un znotu Džona, Marka un Krisa uzmundrinājums man bija nenovērtējama palīdzība, lai īstenotu šo nepārsto ceļojumu pagātnē un ļautu atgriezties manas bērnības pasaulē.

Šī grāmata tapa ļoti īpašā laikā. Latvijai, kur esmu dzimusi un kurai pieder mana sirds, ir apriņķu simt gadu. Mani atmiņu stāsti lai ir veltījums arī manai dzimtenei un visiem, kuri tajā pieminēti!

Daudzi, kurus pieminēju šajā grāmatā, vairs nav starp mums, taču viņi arvien būs dzīvi manā sirdī.

Manas bērnības gaitas nav iedomājamas bez maniem brāļiem Andreja un Viktora, un – visu beidzot – šo grāmatu es veltu arī savam mīļajam vīram Harijam.

Kad biju maza meitene, tēvs manā atmiņu klādē ierakstīja novēlējumu "Dzīvo dzīvē dzīvu dzīvi!"

Kad gan dzīvā dzīve var būt pa istam dzīva, ja ne kara laikā, un jo īpaši tad, ja tev ir vien astoņi līdz trīspadsmit gadu? Tagad, astoņdesmit gadu vecumā, paraugoties atpakaļ, es saprotu, ka kara laikā piedzīvotais man patiešām ir līcis dzīvot ļoti dzīvu dzīvi.

Grāmatā es stāstīšu par saviem vecvecākiem un savu bērnības laiku. Šādam solim mani iedvesmoja mazmeitas Ambēra un Sallija, kuras, savus skolas projektus gatavojot, mani reiz izjautāja par veciem laikiem. Toreiz es mēģināju uzlikt uz papīra dažus notikumus, ko biju dzirdējusi no savas mātes. Tas man atsauca atmiņā dažādus pašas piedzīvojumus, kas beigu beigās savirknējās stāstu krājuma par dzīvi pirmskara Latvijā, tad Otrā pasaules kara laikā un visubeidzot – Vācijas bēgļu nometnēs. Stāstiem būtu jāturpinās Anglijā, kuru mani vecāki izvēlējās par savu mītnes zemi, vietu ar mums nepazīstamu kultūru un citu dzīves stilu. Būtu jāturpinā. Bet tad jau es biju izaugusi.

Es gribētu, lai mani mazbērni šos stāstus uztver kā viņu vecmāmiņas piedzīvojumus, bet, ja vēlas, tad arī kā brīdinājumu – blēņas darīt nav labi!

Ambēra raksta...

"Mana vecmāmiņa ir dzimusi Rīgā, Latvijā. Viņai ir divi brāļi, un kopā ar tēti un mammu viņa dzīvoja pie jūras. Tad sākās Otrais pasaules karš. Viņas ģimenei



Mans vecvectēvs Jāzeps Rimša un vecvecmāte Agnese (Poča) Rimša ar savām trīs meitām, ap 1890. gadu.

bija jādodas projām no mājām. Viņi šķērsoja teju visu Eiropu, braucot gan ar kuģi, gan ar vilcienu, gan ar smago automašīnu, gan ejot kājām un laiku pa laikam arī "balsojot" mašīnas. Pēc kara vecmāmiņa dzīvoja Anglijā un tur satika manu vectēvu. Abi apprecējās un atbrauca uz Īriju.

Pavisam kopā vecmāmiņa ir mācījusies vienpadsmit skolās. Divas no tām bija Latvijā, viena – Polijā, divas – netālu no Berlīnes. Četrus gadus ģimene nodzīvoja netālu no Dānijas robežas, un tur vecmāmiņa skolā iemācījās vācu un angļu valodu. Kad viņai bija četrpadsmit gadu, viņa nomainīja vēl trīs skolas. Pēc tam sekoja divas koledžas, kurās vecmamma izmācījās par skolotāju. Viņa ir mācījusi skolēnus Āfrikā, Kanādā, Anglijā un Īrijā." Ambēra J. B. (13 gadi)

LATVIJA**LEĢENDA**

Manuprāt, labs sākums šim stāstījumam ir mana vectēva Jāzepa neparastā piedzimšana. Viņa ierašanās šajā pasaulē patiešām bija unikāla. Leģenda vēsta, ka kādā tumšā naktī, kad laukā plosījās vētra, kāds ārpusē skaļi daudzija dzīvojamās mājas durvis. Bija stipri vēls, ļaudis jau bija

gan tur notiek. Negantnieki nogalināja katru, kas parādījās istabas durvīs. Projām ejot, viņi namam pielaida uguni, un tas no dega līdz pamatiem. Vienīgā, kas toreiz izglābās, bija saimnieka jaunā sieva, Viņa bija bērniņa gaidībās un tonakt gulēja klētiņā.

Izdzirdējusi kliecienus pagalmā un ieraudzījusi namu liesmās, viņa iebēga mežā, atrada mežsarga māju un lūdza patvērumu. No uztraukumiem un izbailem viņai sākās dzemdības, un tajā pašā naktī pasaulē nāca veselīgs puisēns, kuru nosauca par Jāzepu. Pēc dēla piedzimšanas jaunā saimniece drīz vien

Jāzēpu izmitināja atsevišķā saimes namiņā. Tur viņš dzīvoja un strādāja, līdz kažoks bija gatavs. Kad skroderim bija jādodas projām, viņš uzrunāja Agneses tēvu, sacīdams, ka vēlas precēt viņa meitu. Uz to Poču saimnieks atbildējis, ka Agnese vēl esot gluži bērns un, ja pēc pāris gadiem Jāzeps savas domas nebūs mainījis, tad lai nāk un bildina, bet pagaidām lai ejot projām.

Jāzeps tā arī izdarīja. Viņš devās projām, bet pēc pāris gadiem atgriezās, apprecēja Agnesi un sāka dzīvot Poču mājās. Viena pēc otras viņiem dzima meitas, līdz beidzot pasaulē nāca arī dēls



Es ar mammu Jūliju Rīgā, 1939. gads

nomira, bet mežsargs ar sievu paturēja mazo zēnu un audzināja kā pašu dēlu. Jāzeps nelīdzinājās citiem bērniem. Viņam bija gaiši mati un zilās acis, viņam nepatika lauku un meža darbi. Pamāte viņu iemācīja šūt. Šis amats viņam gāja pie sirds un arī padēvēs.

Laiks ritēja, Jāzeps kļuva par labu un apkārtne ieredzētu skroderi, un jau pavisam drīz pats pelnīja sev iztiku. Ar šujmašīnu padusē viņš staigāja no mājas uz māju, kur no saimnieku dotajiem audekliem darināja mēteļus un uzvalkus. Viņš prata labi uzšūt tolaik iecienītos aitādu kažokus, tāpēc viņam aizvien bija darba pilnas rokas.

Tā, apkārt ceļodams, kādu dienu Jāzeps pieklaudzina pie Poču māju namdurvim. Sešpadsmit gadus vecā saimnieka meita Agnese viņam atvēra durvis un laipni aicināja ienākt, jo viņas tēvam akurāt vajadzējis jauna kažoka.

Konstantīns. Ģimenē pavisam auga divpadsmit bērni. Divas meitenītes nomira vēl zīdaiņa vecumā, divas citas – pusauģa gadus. Pārējie astoņi auga griezdamies un veidoja kupli sazarotu dzimtu. Es esmu viena no šīs Rimšu dzimtas atvasēm.

PIRMĀ PASAULES KARA BEIGAS

Kad beidzās Pirmais pasaules karš, Rimšu ģimene no Petrogradas sagaidīja atgriežamies manu vecmāmiņu Salomeju un divus viņas bērnus – Valdi un Jūliju. Mans vectēvs Francis Arulis kara laikā bija pazudis bez vēsts, acimredzot bija gājis bojā. Nebija arī nekādu ziņu par vecāko meitu Viktoriju, kura kā medmāsa bija strādājusi armijas hospitālī un mājās tā arī vairs neatgriezās. Vissmagākais trieciens ģimenei tomēr bija vienīgā dēla Konstantīna bezvēsts pazušana.

(Turpinājums sekos)

Mūzeja "Latvieši pasaulē" mēneša priekšmets Trimdas roks

20. gadsimta 70. un 80. gados latviešu trimdas sabiedrībā attīstījās jauns mūzikas virziens – populārajai tradicionālajai latviešu etnografiskajai, koru un instrumentālajai mūzikai pievienojās oriģināla rokmūzika, kas tika rakstīta latviešu valodā. To kompo-

nēja un atskaņoja trimdas latviešu jaunieši. Trimdas rokgrupu sniegums ātri kļuva pieprasīts – mūzikas ieraksti tika sūtīti no vienas valsts uz citu, jaunieši latviešu nometnēs un sarīkojumos visā pasaulē dziedāja un dejoja pie tām pašām dziesmām.



Grupas "Akacis" singls "Sirsnīņa" un tās ražošanas "stempers" (vinila plates metāla matrica), izdots 1983. gadā ASV. Vāka dizainu veidojis mākslinieks Aivars Šmits



Grupa "Akacis" pie iecienītās ēstuves, no kuras netālu notika mēģinājumi Bronksā, Ņujorkā, 1978. gadā. No kreisās: Jānis Abens, Aivars Šmits, Gatis Gaujenieks, Mārtiņš Štrauss

Latviešu trimdas rokgrupas spēlēja arī saviesīgos vakaros dziesmu svētkos, jauniešu kongresos un nereti devās turnejās uz latviešu kopienām citās valstīs. Rokgrupas radās teju visur, kur dzīvoja latvieši, piemēram, "Akacis" (ASV), "Arvids un Mūrsitēji" (Lielbritānija), "Ļembasts" (Austrālija), "Ludvigs dzird" (Vācija), "Skandāls" (Kanada)

un citas. Katrai no tām bija savs mūzikālais stils un sekotāji. 20. gadsimta 80. gadu beigās dažas no rokgrupām iepazīnās ar Latvijas mūziķiem un kopā spēlēja koncertus gan Latvijā, gan Eiropā.

"Akacis" bija viena no vispopulārākajām mūzikas grupām ārpus Latvijas 20. gadsimta 80. gados. Viena no vispazīstamākajām viņu dziesmām ir "Sirsnīņa" – dziesma, kurā tiek apspriesta identitātes dalīšana starp latviešu trimdas sabiedrību un ASV popkultūru. Dziesmas teksta autors ir grupas vadītājs Gatis Gaujenieks. Dziesma "Sirsnīņa" ir pārdzīvojusi laiku un robežas starp ASV un Latviju – to ierakstījuši arī Latvijā dzīvojošie mūziķi un tā ir labi zināma Latvijā.

*Tavā itin isā mūžiņā
jau galviņa kārtīgi sajaukta.
Starp partijām un baznīcu,
ar hamburgeri un pīrāgu!*

Singla otrajā pusē dzirdamas vēl divas papildu dziesmas – "Skābeklis" un "Iesvētības". Trimdas sabiedrībā dziesma "Skābeklis" kļuva par grupas "Akacis" zināmāko darbu.

* Visplašāko informāciju par latviešu mūzikas ierakstiem varat izlasīt grāmatā

Atis Gunivaldis Bertiņš.
latviešu skaņuplašu vēsture II



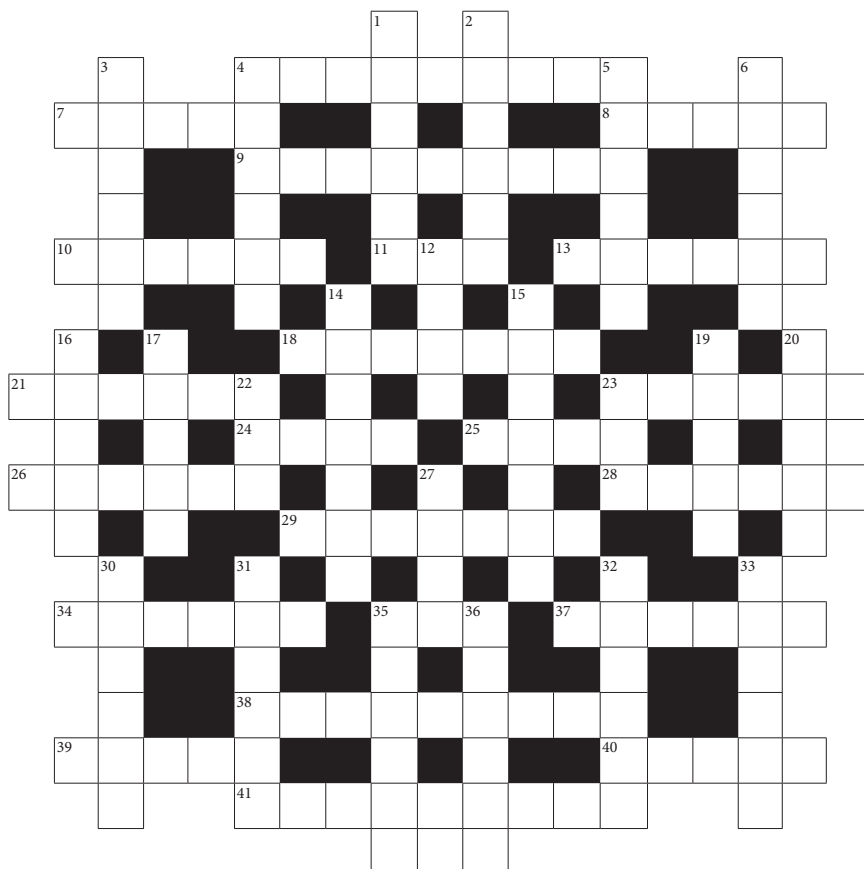
Nodaļa „Latviešu skaņuplates pēc Otrā pasaules kara latviešu trimdas zemēs (1945-1991)”. Grāmatu varat iegādāties, rakstot Inesei Zakis.

Cena – 80, - dolari, t. sk. pasta izdevumi.

Pasteidzieties! Grāmatas redakcijā ir ierobežotā daudzumā.

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

KRUSTVĀRDU MĪKLA



Līmeniski. 4. Dziļūdens kamera okeanogrāfiskiem pētījumiem. 7. Folkloras sacerējums. 8. Lokveida pārsegumi. 9. Somu komponists (1865-1957). 10. Sena franču tautas deja. 11. R. Ezeras romāns. 13. Speciāli atlasīts komplekts. 18. Spārnots briesmonis, pūķis. 21. Vingrošanas ierīces. 23. Budistu templis. 24. Ostas celtne kuģu remontēšanai. 25. Pilsēta Vidzemē.

26. Pilnīga neveiksme. 28. Rupja krāsotāju ota. 29. Garnele. 34. Kukaiņēdāju kārtas dzīvnieks. 35. Izcili kara lidotāji. 37. Bišu dzimtas kukainis. 38. Pilsēta Kazachstānas austrumos. 39. Ievērojamas augstas personas pavadoņi. 40. Bībeles tēls. 41. Valodniecības nozare.

Stateniski. 1. Akustiska signālierīce. 2. Vērtspapīrs. 3. Sabiedriskās pirts Senajā Romā. 4.

Suņu šķirne. 5. Sadauzīt. 6. Latviešu komponiste, pianiste (1902-1977). 12. Kuģa pavārs. 14. Rauga mīklas cepumi. 15. Kukaiņi. 16. Zvejas rīks. 17. Politikas virziens. 19. Tirgus laukums un tautas sapulču vieta Senās Grieķijas pilsētās. 20. Augstākais dievs seno skandināvu mitoloģijā. 22. Viena no mākslīgajām valodām. 23. Termiņš kāršu spēlēs. 27. Kaujas cirvi. 30. Novada centrs Kurzemē. 31. Nevajadzīgas. 32. Silķveidīgo kārtas zivs. 33. Nāra. 35. Lašveidīgo kārtas zivs. 36. Rīgas pilsētas daļa.

Krustvārdu mīklas (BL Nr.31) atrisinājums

Līmeniski. 7. Miltresa. 8. Arabeska. 10. Sters. 11. Aknas. 12. Pasakalja. 16. Tortes. 19. Teniss. 20. Statika. 21. Usuri. 22. Ibsi. 23. Malme. 24. Seims. 25. Klīve. 28. Klupe. 30. Planēta. 31. "Oskars". 32. Sparta. 36. Antreks. 40. Modri. 41. Tinis. 42. Austrija. 43. Makaroni.

Stateniski. 1. Elara. 2. Maskas. 3. Ranka. 4. Lauta. 5. Kafija. 6. Osaka. 7. Matadors. 9. Alauksts. 13. Krēta. 14. Perimetrs. 15. Periskops. 17. Stimuls. 18. Akcents. 26. Lisabona. 27. Inese. 29. Putraimi. 33. Andris. 34. Atsākt. 35. Pruss. 37. Rogas. 38. Kalme. 39. Sirot.

Uz salas Daugavā pie Kokneses top Likteņdārzs – gaišas atceres vieta, kur svinēt latviešu tautas izturību un spēku. Tas ir arī Tavas ģimenes un dzimtas Likteņdārzs, veltīts visiem latviešiem, kas 20. gadsimtā gājuši bojā vai cietuši svešu varu dēļ. Likteņdārzs top kopdarbībā un par ziedojumiem, tā atbalstītāju skaits jau pārsniedz 500 tūkstošus. Mūsu nākamais lielais kopdarbs – uzcelt Saieta namu! **Palīdz! Ziedo!**

Nodibinājums "Kokneses fonds"
Adrese: Lāčplēša iela 75B, Rīga, LV-1011, Latvija
info@koknesesfonds.lv

Ziedojumiem EUR:
AS "Citadele banka"
Konts: LV94PARX0015211160001
SWIFT: PARXLV22

Starpniekbanka ziedojumiem USD:
USA CITIBANK, N.A., NEW YORK
Konts: 36392149
SWIFT/BIC: CITIUS33

Vairāk informācijas
www.liktendarzs.lv

LIKTEŅDĀRZS



**LATVIEŠU APVIENOTĀIS
JAUNIEŠU KORIS
LABKĪ**

**JA ESI VECUMĀ NO DEVIŅIEM LĪDZ ASTONPADSMIT GADIEM
UN TEV PATĪK MUZICĒT LABU DRAUGU PULKĀ, PIESAKIES!
LATVIEŠU APVIENOTĀIS JAUNIEŠU KORIS "LABKĪ"
GAIDA TEVI UN VISUS SAVUS ESOŠOS DZIEDĀTĀJUS
UZ AIZRAUTĪGU IEPAZĪŠANOS UN TRĪSPADSMITĀS SEZONAS ATKLĀŠANU.**

**VAIRĀK INFORMĀCIJAS IEGŪSI RAKSTOT UZ E-PASTU:
LVAPVIENOTAISBKI@GMAIL.COM, VAI ZVANI: 0863386968**

Brīvā Latvija**reklāmas cenas Latvijā**

Cena – 1,15 eiro
par cm² ierāmējumā
Atlaides par reklāmas
publicēšanas biežumu:

- Atkārtojot vienu un to pašu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmērā no parastās cenas.
- Atkārtojot vienu un to pašu reklāmu 3 reizes, – 15 % no parastās cenas.
- Atkārtojot vienu un to pašu reklāmu 4 reizes un vairāk, – 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSLUDINĀJUMIEM:
● 0,60 eiro par 1 cm² ierāmējumā.
- SĒRU SLUDINĀJUMS:
● **NB! 60 eiro**

Pasta adrese:

Ģertrūdes iela 27

Rīga, LV - 1011

Tālrunis + 371 67326761

Tālrunis +371 67326784

Darba laiks:

Pirmdien – 9-17

Otrdien – 9-17

Piektdien – 9-13

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reģ. nr. 1144.
Rietumeiropas latviešu laikraksts,
iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.

Redaktore: Ligita Kovtuna
Brīvā Latvija redakcija:
Ģertrūdes iela 27, Rīga, LV-1011
(Darba laiks P,O: 9-17, Pk.: 9-13)
Tāl. (redakcijā) +371 67326761,
+371 29439423,
Tālrunis: +371 67326784.
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

ABONEMENTA MAKSA:

Brīvās Latvijas **digitālo versiju**
varat pasūtīt tāpat kā līdz šim.
● par 12 mēn. (48 nr.) EUR 55 (550 SEK)
● par 6 mēn. EUR 30 (300 SEK)
● 1 nedēļu EUR 2 (20 SEK)

To varat izdarīt caur *Brīvās Latvijas*
mājaslapu: <http://www.brivalatvija.lv/abone-interneta>.

Izdrukājot iespējama krāsaina versija.

Tiem *Brīvās Latvijas* lasītājiem,
kuņi tomēr vēlas lasīt avīzi drukātā ver-
sijā, piedāvājam pasūtīt Amerikas
latviešu avīzi *Laiks* – tie paši 48 numuri
gadā, 20 lappuses, to skaitā 8 lpp. tās
pašas, kas kopš 2001. gada bijušas ko-
pīgas abām avīzēm.

Iespēja saņemt *Laiku* pa gaisa pastu
no ASV.

● par 6 mēn. – EUR 186
● pa parasto pastu no Latvijas – 6 mēn.
EUR 86

Dāvanā *Laika* Mākslas kalendārs 2021!

Samaksa: naudu ieskaitot SIA VESTA-
LK kontā:

AS SEB banka, kods UNLALV2X,
nr.: LV80UNLA0050016243516,
ar piezīmi BL

un norādot vārdu, uzvārdu un adresi.
Latviešu organizāciju un **privātie
sludinājumi** maksā EUR 6,- par 10 mm
augstu vienslejiņā platumā aizņemtu
telpu. **Sēru sludinājumi** (10,6 cm x 7 cm)
EUR 60,-

Komeriālie sludinājumi EUR 12
par 1 slejas cm.
Atlaides atkārtotām reklāmām.

Ar autora vārdu, iniciāliem vai se-
vārdu parakstītos rakstos izteiktās do-
mas nav katrā ziņā arī redakcijas do-
mas. Par līdzstrādnieku honorāriem
nepieciešama iepriekšēja vienošanās.
Par publikācijās minēto faktu preci-
zītāti atbild autors.

Lūdzam ziedojumus iemaksāt:
Biedrības Laiks-BL kontā –
SEB Banka,
nr.:LV60UNLA0050018705154



Embassy of Latvia
in Japan

MUMS PATĪK KOPĀ DZIEDĀT,
MUZICĒT UN CEĻOT.
MUMS PATĪK JAUNUS MĒRKUS SASNIEGT.
MUMS PATĪK DRAUGA PLĒCU SAJUST.
MUMS PATĪK KOPĀ BŪT UN KOPĀ RADĪT!

LATVIEŠU
BIEDRĪBAS
IRIJA
JAUKTĀIS
KORIS
eLVé
LABĀKĀ SABIEDRĪBĀ!

JAUKTĀIS KORIS "eLVÉ" UZSĀK SAVU PIECPADSMITO SEZONU, KURA SOLĀS BŪT ĪPAŠI AIZRAUTĪGA.
GRĪBI BŪT AR MUMS?
LĪDZ 14. SEPTEMBRIM RAKSTI UZ E-PASTU: ELVE.IRIJA@GMAIL.COM VAI ZVANI: 0863386968

SĒRAS

Mūžībā aizgājusi mūsu ilggadēja
Imeria Anglijas kopas locekle
fil! LAIMA LINDIŅŠ
dzimusi Bruģētāja
Dzimusi 1922. gadā, mirusi 2020. gadā

*Kad pārliksies man sēru vītols
Un tumsai netiks atkāpties,
Kā visu augstākajos ritos
Pret ausmu mana dvēsele ies.*
Ēriks Adamsons

Viņu mīļā piemiņā paturēs
Imeria Anglijas kopas locekles



Mūžībā aizgājusi mūsu mīļā mamma un vecmāmiņa
ERNA ANNA BALODIS
Dzimusi Schupp 1927. gada Holzhausen, Vācijā,
mirusi 2019. gada Lesterā, Anglijā.

*Aijā, baltā debess saime,
Valā veri zvaigžņu māju,
Lai ceļ viegli zili vēji
Dvēselīti līdotāju.*

Par viņu sēro
meita **Astrīda,**
mazbērni **Aleksandrs un Louis** ar ģimeni

MATISS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM
ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
matiss@sk-legal.com
+371 28390346

LETA
nacionālā informācijas aģentūra

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502

marketing@leta.lv

+371 – 672 225 09

www.leta.lv

SPORTS

SPORTS

SPORTS

SPORTS

ANDRA LEVITE KLŪST
PAR PARALIMPISKĀS
KUSTĪBAS PATRONESI

Latvijas Valsts prezidenta kundze Andra Levite ir piekritusi kļūt par paralimpiskās kustības patronesi, tādējādi atbalstot paralimpiskās kustības attīstību Latvijā.



Andra Levite

“Esam ļoti pagodināti un pateicīgi Valsts prezidenta kundzei, ka viņa ir piekritusi kļūt par paralimpiskās kustības patronesi. Tas valsts augstākajā līmenī vērs uzmanību uz to, ka cilvēku ar invaliditāti iespēju paplašināšana un pasporta attīstība ir neatņemama veselīgas sabiedrības attīstības daļa,” saka Latvijas Paralimpiskās komitejas prezidente Daiga Dadzīte. Viņa atzīst, ka “ikdienā joprojām bieži nākas sastapties ar vēl no padomju laikiem mantotiem priekšstatiem par to, ka Latvijā jau cilvēku ar invaliditāti ir ļoti maz, ka viņiem neko nevajag un ka jautājums par cilvēku ar invaliditāti iespējām nav no svarīgākajiem risinājumiem jautājumiem. Taču cilvēki ar invaliditāti ir daļa no mums – mūsu bērni, ģimenes locekļi, kaimiņi vai darba kolēģi.”

EIROPAS ČEMPIONĀTS
PLŪDMALES VOLEJBOLĀ

Spēcīgā konkurencē Latviju Eiropas čempionātā plūdmales volejbolā, kas no 16. līdz 20. septembrim notiks Jūrmalā, pārstāvēs astoņi dueti, vēsta sacensību organizatori. Turnīrs pulcēs labākos Eiropas plūdmales volejbola vīru duetus no 17 valstīm un sieviešu duetus no 13 valstīm pa 32 pāriem vīriešu un sieviešu konkurencē.

Latviju pārstāvēs vīriešu dueti Mārtiņš Pļaviņš/Edgars Točs, Aleksandrs Samoilovs/Jānis Šmēdiņš, Michails Samoilovs/Aleksandrs Solovejs, Ardis Bedritis/Arnis Reliņš un sieviešu pāri Tina Laura Graudiņa un Anastasija Kravčenko, Varvara Brailko/Anete Namiķe, Krista Paegle/Kristīne Briede un Marta Ozoliņa/Luīze Skrastiņa. Turnīrs Covid-19 pandēmijas dēļ pretendē uz vienu no sezonas spēcīgākajiem turnīriem dalībnieku ziņā statusu pasaulē.

UEFA ČEMPIONU LĪGĀ

Latvijas čempione Rīga Izraēlā aizvadīja vienīgo UEFA Čempionu līgas futbolā kvalifikācijas pirmās kārtas spēli, tiekoties ar Izraēlas čempioni Telavivas Maccabi. Saskaņā ar Nolikumu šogad vīrusa pandēmijas dēļ klubiem paredzēta tikai viena spēle (agrāk bija spēle savā un pretnieka laukumā). Latvijas klubiem izlozē gadījumā spēcīgi pretinieki. Ja pamatlaiķis beigsies neizšķirti, tiks aizvadīts 2x15

minūšu papildlaiks. Ja arī tad būs neizšķirts, uzvarētāju izšķirs 11 metru sitienu. Telavivas komanda ir titulētākā futbola vienība Izraēlā. Tā par valsts čempioni kronēta 24 reizes, tāpat 23 reizes izdevies izcīnīt Izraēlas kausu, kā arī piecas reizes svinēta uzvara līgas kausā. Īsi pirms spēles ar Rīgu Maccabi septīto reizi kļuva par valsts superkausa īpašniekiem, gan izbraukumā, gan savā laukumā ar 2:0 pārspējot Beerševas Hapoel.

Maccabi – Rīga 2:0 (0:0). Latvijas čempione Rīga UEFA Čempionu līgas futbolā kvalifikācijas pirmās kārtas spēlēs viesos ar 0:2 (0:0) zaudēja Telavivas Maccabi komandai. Pirmās pavērsiens spēlē bija 57. minūtē, kurā Rugins soda laukumā nogāza pretinieku futbolistu. Uz Rīgu vārtiem tika nozīmēta «pendele», kuru Blekmens realizēja, panākot 1:0 Maccabi labā. Trīs minūtes pirms pamatlaiķa beigām Prensinga soda laukumā nogāza Itaju Sehteru, “atnesot” vēl vienu 11 metru soda sitienu uz Rīgu vārtiem. Blekmens arī šoreiz bija pārāks pār Ozolu, panākot 2:0. Rīdzinieki sezonu turpinās UEFA Eiropas līgā, kuru sāks no kvalifikācijas otrās kārtas.

Pēc uzvaras pār Rīgu UEFA Čempionu līgas kvalifikācijas pirmajā kārtā Izraēlas kluba Telavivas Maccabi treneris Jorgoss Donis izteicās par aizvadīto spēli. “Pirmās 20 minūtes bija sarežģītas. Ziniet, kad bumba ir tavā rīcībā un jādomā, ko ar to darīt, kurp doties un tamlīdzīgi, nav nemaz tik viegli, tāpēc ļāvu spēlēt brīvi,” izteicās Maccabi treneris. „Man liekas, ka pēc tam mēs atradām īsto tempu, spēlējām daudz labāk. Vienīgā problēma ar pirmo puslaiku bija tā, ka neguvām vārtus.”

“OLIMPISKĀS DIENAS
2020” RĪTA VINGROŠANAS
TRENERE

Populārizējot veselīgu dzīvesveidu un godīgas spēles principus, Latvijas Olimpiskā komiteja (LOK) šā gada 18. septembrī organizēs “Olimpisko dienu”. Tā būs veltīta Starptautiskās Olimpiskās komitejas dibināšanai. Vienlaicīgi visās “Olimpiskās dienas 2020” vietās pasākums pulksten 10 sāksies ar rīta vingrošanu. Uz to aicinās trenere Monta Lībeka no Nicas.

LATVIJAS DEBITĒ FIDE
TIEŠSAISTES OLIMPIADĀ

Latvijas izlase debitēja Starptautiskās Šaha federācijas (FIDE) tiešsaistes olimpiādā. Mūsu vienība deviņās kārtās izcīnīja četras komandu uzvaras, reizi cīnījās neizšķirti, četras reizes zaudēja, savā grupā paliekot sestajā vietā desmit komandu ieskaitē. Latvijas izlase pārsvarā visas cīņas pie sešiem galdiem aiz-

vadīja Rīgas Techniskajā universitātes (RTU) Studentu pilsētiņā Ķīpsalā. Rezultāti kārtu secībā: pret Taizemi 4:2, Austriju – 4:2, Izraēlu – 3:3, Moldovu – 1,5:4,5, IPCA – 4,5:1,5, Singapūru – 2,5:3,5, Rumāniju – 3,5:1,5, Slovaķiju – 1,5:4,5. Lielmeistars Normunds Miezijs, kuŗš gan aizvadīja trīs partijas, gan arī komentēja un analizēja turnīra gaitu, atzina, ka Latvijas izlase nospēlējusi savā līmenī. Mūsu komanda nebija pašā labākajā sastāvā, lai iekļūtu nākamajā kārtā. Daudziem šī bija jauna pieredze, vairākas lietas nācās apgūt no jauna. Turnīrā piedalās daudz valstis (kopā – 163) un konkurence ir visa liela. Piemēram, Lietuva vispār nespēja sapulcināt komandu, bet Igaunija savā grupā palika pēdējā.

II līgas B grupas desmit komandu apļa turnīrā Latvija ierindojās sestajā vietā. Ceļazīmes uz nākamā posmu ieguva Grieķija, Rumānija un Slovaķija, bet mūsu izlasei turnīrs ir beidzies. Komandā spēlēja un punktus guva (sarindots pēc punktu skaita): GM Toms Kantāns (reitinga punkti 2452) – 5,5 p. (no 9), WGM Laura Rogule (2236) – 5 (9), Ramona Golsta (1778) – 4 (6), Arsens Bataševs (2128) – 2 (9), WGM Ilze Bērziņa (2090) – 2 (3), FM Matīss Mustaps (2331) – 1,5 (3), WFM Jūlija Gorožankina (1973) – 1,5 (3), WFM Elizabete Limanovska (1918) – 1 (3), GM Normunds Miezijs (2477) – 1 (3), WFM Linda Krūmiņa (2020) – 1 no 3 un FM Ritvars Reimanis (2353) – 0,5 (3).

PREZIDENTA
BALVAS IZCĪŅA

Tradicionālajā Prezidenta balvas izcīņā vieglatlētikā Ogres stadionā komandu vērtējumā uzvarēja Igaunijas sportisti, izcīnot 276 punktus. Otrajā vietā ierindojās lietuvieši ar 275 punktiem, ievērojami apsteidzot gados jaunos Latvijas vieglatlētus, kas ieguva 247 punktus. Iepriecināja mūsu šķēpriaiži, kas guva dubultuzvaras gan vīriešu gan sieviešu konkurencē. Stabili meta **Gatis Čakšs**, visi seši metieni bija pāri 80 metriem, labākais – 84,56, kas bija arī viņa personīgais rekords. Pirmo reizi 80 metru atzīmi ar personīgo rekordu sasniedza **Jānis Svens Grīva** – 81,85 (*attēlā*).



Dāmu konkurencē dominēja **Lina Mūze** – 60,33 un **Madara Palameika** – 58,91. Augstvērtīgu rezultātu 800 metros sasniedza **Līga Velvere** – 2:02,69. Pašu izcilāko rezultātu Prezidenta balvas izcīņā stastistiķu vērtējumā sasniedzis lietuviešu diska metējs **Andruss Gudžuss** – 68,41.

RALLIJKROSS

Ar sacensībām Heljesas trasē Zviedrijā sākas pasaules čempionāts rallijkrosā. Pirmajā posmā Supercar klasē pārliecinošu uzvaru izcīnīja mājinieks Johans Kristofersons. Abas pārējās vietas uz pjedestāla ieguva viņa tautieši Matiass Ekstrēms un Antons Marklunds.

Sezonai pieteiktais Latvijas rallijkrosa pilots Jānis Baumanis sacīkstēs Zviedrijā nestartē, jo pandēmija ietekmējusi viņa sponsoru plānus. Pēc sacensībām Zviedrijā pasaules čempionāts turpināsies ar diviem posmiem augusta pēdējās dienās Somijā. Savukārt piektais un sestais posms plānots 19. un 20. septembrī Biķernieku trasē Rīgā. Pašreizējais grafiks paredz pasaules čempionātā aizvadīt 10 posmus, pēdējais no kuŗiem plānots decembra vidū Nirburgingā, Vācijā.

BRONZA EIROPAS
ČEMPIONĀTĀ
ROGAININGĀ

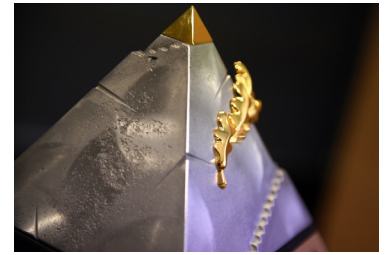
Ar Igaunijas sportistu triumfu Engures novadā noslēdzās 16. Eiropas čempionāts rogainingā (komandu sacensības orientēšanās sportā), kas vienlaikus bija arī Latvijas čempionāts. Absolūtajā vērtējumā **bronzas** medaļas ieguva latvieši Zigmunds Bibers un Alberts Jasāns.



Zigmunds Bibers un Alberts Jasāns uz goda pjedestāla

Sacensībās piedalījās 522 dalībnieki jeb 247 komandas no vairāk nekā 15 pasaules valstīm. Diemžēl daudzi favorīti nevarēja ierasties, jo to liedza epidemioloģiskā situācija viņu valstīs, taču cīņa par Eiropas čempionu titulu tik un tā bija sīva.

“**LATVIJAS GADA BALVA SPORTĀ**” TIKS AIZSTĀTA ar “Trīs zvaigžņu balvu”, informē Latvijas Televīzijas Sporta ziņu redakcija.



Kopš 2005. gada “Latvijas Gada balvu sportā” rīkoja “Īgo Japiņa sporta aģentūra”, kas balvas nosaukumu esot reģistrējusi kā savu preču zīmi. Kā Latvijas Televīzijas sporta ziņas apgalvoja Saeimas Sporta apakškomisijas priekšsēdis Sandis Riekstiņš (JKP), Japiņš esot atteicies atstāt mantojumā turpmākajiem ceremonijas rīkotājiem gan balvu, gan tās nosaukumu. Latvijas Televīzija ziņo, ka jaunajā balvā žūrija būs daudz plašāka un liela ietekme būs līdzjutēju balsojumam. Balvas rīkošanai varēs pretendēt atklātā konkursā un uzvarētājs saņems fināncējumu pasākuma organizēšanai. Kā aģentūra LETA noskaidroja Latvijas Olimpiskajā komitejā, Izglītības un zinātnes ministrija (IZM) devusi zaļo gaismu jaunās balvas konceptam.

DAŽOS VĀRDOS

* Viens no Latvijas vadošajiem ritenbraucējiem **Kristis Neilands** pirmo reizi karjērā piedalīsies augsta prestiža daudzdienu velo-

braucienā **Tour de France**, kas startēja 29. augustā.

*Kontinentālās hokeja līgas (KHL) komanda **Rīgas Dinamo** 24. augustā Somijas pilsētā Imatrā aizvadīja pirmo oficiālo pārbaudes spēli, tiekoties ar vietējo **Kettera** komandu. Rezultāts 4:5 (bullišos).

*Latvijas basketbolā pēc 26 gadu pārtraukuma atjaunota **kausa izcīņa**. Tajā piedalīsies 23 komandas no četrām līgām.

P. Karlsons

PAZIŅOJUMI

LATVIJA

Rīgas Evaņģēliskās draudzes aicinājums – 1. septembris Rugāju skolā: arī šogad palīdzēsīm Rugāju pirmklasniekiem (šogad sešiem bērniem) uzsākt skolas gaitas, dāvājot skolas somas un to saturu.

Aicinam visus atbalstīt šo projektu un ziedot, veicot pārskaitījumu uz draudzes kontu AS Swedbank konta Nr. LV10HABA0551027207173.

VĀCIJA

Minsterē, LCM, Salzmannstr. 152, 48159 Münster, 23. augustā plkst. 10:30 Vasaras dievkalpojums ar visu nepieciešamo piesardzību. Kalpos Lilija Tenhāgena. Pēc dievkalpojuma varēsīm parunāties pie kafijas un līdzatnestiem našķiem. Visi mīļi gaidīti!